

Ajuar

ÍNDEX

1 INTRODUCCIÓ	4	5 REFERENTS	13
1.1 HIPÒTESI	5	5.1 MOTIVADORS	14
1.2 OBJECTIUS	5	5.2 NARRADORS	15
2 ORÍGENS: DONA I ECONOMIA	6	5.3 ATENCIÓ	17
2.1 TRANSMISSIÓ	7	6 PROCÉS	19
2.2 EMANCIPACIÓ	8	6.1 IMPACTE	32
3 COM DONAR		6.2 FORMALITZACIÓ	33
RESPOSTA AL PRESENT?	9	7 RESULTAT	48
4 COM FER AIXOVAR		8 CONCLUSIONS	69
EN EL PRESENT?	10	9 ANNEXOS	70
4.1 PENSAR AMB MATÈRIA	12	10 BIBLIOGRAFIA	76
4.2 INACABABLE REGAL	12		

ABSTRACT

CAT

Ajuar és la recerca personal de relacions i vincles que s'amaguen dins l'intangible material. Partint de la tradició a la que dona nom, es crea un objecte motivador i introductori de l'aixovar que dona resposta al que podria ser considerat en l'actualitat.

Això s'esdevé mitjançant la confecció d'un llibre intervenible que barreja relat amb exercicis d'introspecció per tal de fer *Ajuar*, resultant una eina de reflexió del significat del terme i on habita dins de l'existent personal.

aixovar - llar - matèria - afecte - vincles

CAST

Ajuar es la búsqueda personal de relaciones y vínculos que se esconden dentro del intangible material. Partiendo de la tradición a la que da nombre, se crea un objeto motivador e introductorio de *ajuar* que da respuesta a lo que podría ser considerado en la actualidad.

Esto se produce mediante la confección de un libro intervenible que mezcla relato con ejercicios introspectivos para hacer *Ajuar*, resultando una herramienta de reflexión del significado del término en donde habita dentro del existente personal.

ajuar - hogar - materia - afecto - vinculos

ENG

Ajuar is a research project into the relationships and links hidden within intangible matter. Starting from the tradition that gives name to the project, it is about the creation of a motivating and introductory object that tries to respond to what a trousseau could be considered today. This happens through the confection of a mediatory book that combines the story with introspective exercises to make a personal *Ajuar*, becoming as a result a tool for reflection into the meaning of the term *Ajuar* and where it resides within the personal realm today

trousseau - home - matter - affect - links

I INTRODUCCIÓ

Fa anys, un dia mentre passejava amb la meva mare em va explicar anècdotes sobre l'època quan van comprar el pis en el que actualment vivim. Era un edifici de nova construcció, pel que el van a sobre plànol i van haver d'esperar a que estigues edificat. Durant aquell transcurs d'espera, usualment anaven a comprovar l'estat de l'obra i a documentar-ho fotogràficament mentre veien com la seva futura llar anava fent-se realitat. Tot i que prèviament ja feia anys que s'estava realitzant objectualment mitjançant *el ajuar*.

Per la generació de la meva mare, *el ajuar* en castellà o l'aixovar en català era una tradició en extinció que tot i que fossin de les últimes en rebre'l, no ho van continuar. En el cas particular de la meva família, la meva àvia ja no ho va realitzar per les circumstàncies que l'envoltaven, d'ocupació laboral i criança de cinc fills que no li va deixar temps.

A pesar de no rebre cap ni de ser una dona amb gaire traça per les labors de casa, la meva mare em va parlar de l'aixovar que es va fer ella mateixa. No com la vessant tradicional que precedia sinó més similar a un diposit d'il·lusió i d'espai propi com si fos una mena de guardiola objectual. Així que el que ella va considerar com el seu aixovar no van ser peces de gran valor manual ni res d'aquest tipus, sinó la selecció d'objectes que havia anat juntant durant el temps i formaven el seu espai propi. Aleshores, em vaig preguntar a mi mateixa, què forma el meu aixovar?

Ajuar¹

1. m. Conjunto de muebles, enseres y ropas de uso común en la casa.
2. m. Conjunto de enseres y ropas aportados por la mujer al matrimonio.
3. m. Canastilla, especialmente la del equipo de los niños recién nacidos.
4. m. Hacienda, bienes, conjunto de objetos propios de una persona.

¹Ajuar. (2014). En RAE. <https://dle.rae.es/ajuar>

IMATGE 1. Imatges documentant l'edifici en construcció

A pesar que la definició s'enfoca a designar la categoria d'aixovar a certs objectes, només tractant la fisicalitat del terme, quan s'aplica a la vivència també comporta un acte ple de significat que entre ambdós aspectes es forma l'aixovar.

D'aquí que les arrels d'aquest projecte neixen de l'experiència personal de transmissió que m'han llegat i com afecta en mi. De la definició de diccionari a com se m'ha explicat, un aixovar podria haver quedat en una anècdota del passat i en res més. No obstant, el context com se m'ha comunicat, d'accions i afecte, ha evocat a un significat més personal i familiar que no resulta tan complex d'empatitzar en el present.

1.1 HIPÒTESI

Ajuar és un projecte que tracta de cercar la tradició a la que dona nom en el present. Partint del que es coneix popularment com un regal de noces, aquest acte en el present està quedant en l'oblit per múltiples raons que ancoren la seva pràctica i simbologia a un passat dificultosament replicable si únicament es considera el que va ser. D'aquí esdevé el planteig del treball sobre com fer un aixovar en l'actualitat?

1.2 OBJECTIUS

El propòsit inicial en el que es centra el projecte és la confecció d'un objecte potenciador de pensament i acció que doni resposta al context contemporani. A partir d'aquesta base, es vertebrava tot al voltant de la tradició de l'aixovar com a punt central per a tractar de:

- Apropar el concepte de l'aixovar des d'una vessant més pròxima als temps presents, emfatitzant en l'extracció d'atemporalitat que resideix en l'acte més que la repetició del ritus.
- Reflexionar sobre les relacions que establim amb els objectes i els vincles que habiten entre els humans i no-humans.
- Fer visible la rellevància del paper reproductor que han exercit les dones i les xarxes de coneixement que habiten dins les atmosferes domèstiques infravalorades.

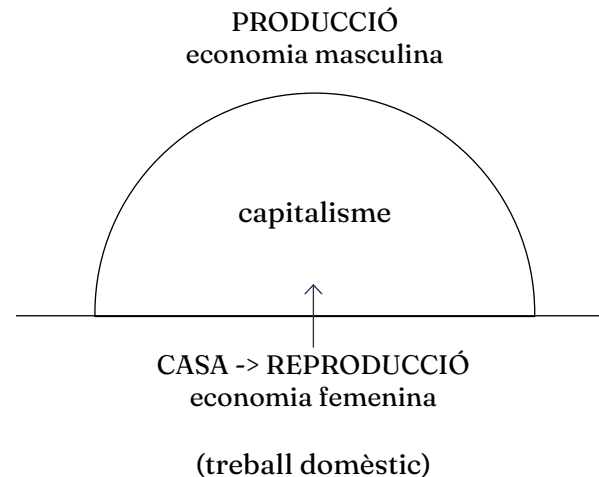
Tot això conclou en un objecte motivador que inciti a la mediació del significat personal que li atribueix a l'aixovar i la seva cerca en l'existent que conforma el seu entorn.

2 ORÍGENS: DONA I ECONOMIA

Retrocedint en el temps, tradicionalment aquest acte consistia en la confecció d'elements de la llar de tipologia tèxtil principalment, de bona qualitat i amb elements brodats que feia una mare cap al fill/a pel moment que es casés; pel que requeria de temps i tècnica. En un sentit més material era anticipar la casa des d'una perspectiva utilitària i per a tota la vida, basat en l'economia domèstica no remunerada que van sustentar les dones. Així doncs, el rol de la dona és clau pel desenvolupament i desaparició de la pràctica de l'aixovar.

Al no disposar d'altres medis, la productivitat de les dones es basava en allò on tenien accés, la casa, que constitueix el treball reproductiu¹. Aquesta feina, a diferència de la productivitat masculina assalariada, s'atribueix a la pròpia naturalesa intrínseca de la dona que la evoca al treball no assalariat amb l'excusa de ser un acte per amor i pel sentiment de realització personal aportant.

La diferència de valors de treball, exclou l'ocupació de la llar de reconeixement social ni econòmic, a pesar de ser un pilar fonamental pel desenvolupament de la vida i l'execució del treball productiu assalariat, tal com assenyala la cita. Així que tot allò relacionat amb una feminitat (imposada), queda desestimat de valor com n'és un exemple el cas del brodat² que al associar-se dins les atmosferes domèstiques, s'ignora la tècnica com a possible art, a pesar de respondre a les mateixes característiques pictòriques que altres disciplines.

GRÀFIC 1. Comparació entre l'anàlisi del pavelló de Mies Van Der Rohe i la tradició de l'aixovar³

Així que la producció de l'aixovar esdevé de la feina reproductora de mares a fills/es, on allunyant-nos de la capa superficial d'una mera aportació econòmica, el que trobem és la transmissió d'afecte entre persones per a garantir el benestar en la partida cap a l'emancipació.

¹Federici, S. (2013). *Revolucion en punto cero*. Traficantes De Sueños.

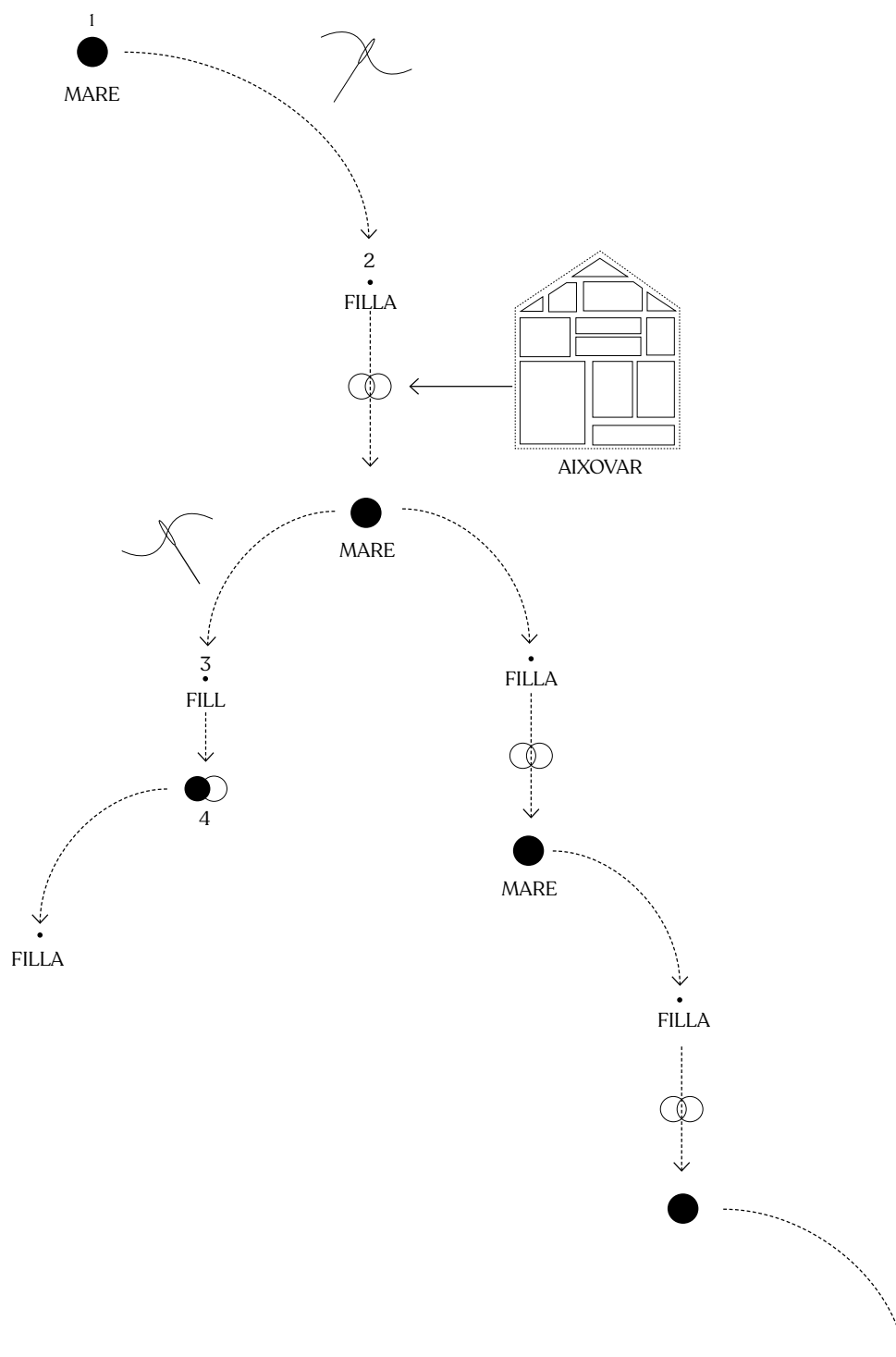
Descrit per Silvia Federici com "complejo de actividades y relaciones gracias a las cuales nuestra vida y nuestra capacidad laboral se constituye a diario"

²Parker, R. (2010). *The Subversive Stitch: Embroidery and the Making of the Feminine*. I.B.Tauris.

³Totes les gràfiques incloses dins la memòria són d'autoria pròpia

2.1 TRANSMISSIÓ

La transmissió de l'aixovar parteix d'un cicle entre mares i filles de continuïtat. La mare (1) seguint amb la tradició que li van llegir, li confecciona un aixovar a la seva filla (2). Quan arriba el moment en que la filla contrau matrimoni, se li dona l'aixovar que l'acompanyarà durant tota la seva vida i que fins i tot podrà cedir a la següent generació. En el cas dels fills (3), també se li pot realitzar un aixovar però recaurà en la seva dona (4) la preservació de la tradició, ja que els homes tradicionalment han ocupat un rol passiu al no confeccionar. Per tant, la continuïtat de l'aixovar requereix en la dona que l'anava traspasant de generació en generació tan materialment com en forma de coneixements.

GRÀFIC 2. Infografia sobre la transmissió de l'aixovar d'elaboració pròpia

2.2 EMANCIPACIÓ

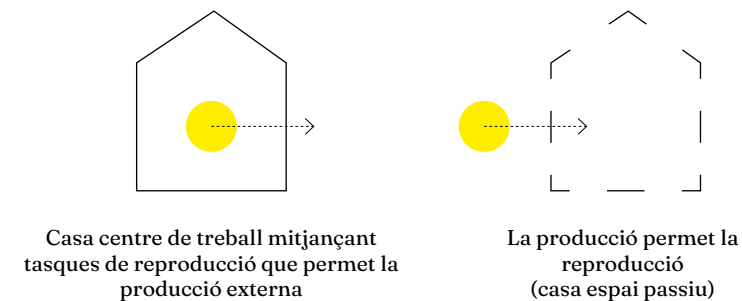
Quan les dones comencen a tenir accés a un salari, òbviament provinent de l'economia masculina de producció ja que la femení s'absté de reconeixement, es produeix un trasbals en els ordres socials on per una banda s'empodera a la dona amb certa independència econòmica i per l'altre s'externalitza la casa. És aleshores quan es visibilitza el treball domèstic, justament per les repercussions que comporta la seva falta.

Per un costat, habilitar a la dona de poder adquisitiu li permet tenir més control sobre la seva vida en la presa de decisions sobre la seva independència, maternitat o matrimoni, cosa que evoca a una reestructuració de les unitats familiars que es veuen reduïdes, ocasionant el sorgiment de noves.

Per altre costat, suposa l'ocupació de dues feines: la de fora i dins de casa. Aquesta duplicació del treball provoca que en l'àmbit privat, tal com s'ha assenyalat en el punt anterior, es redueixi la feina reproductiva amb menor descendència i menys execució de treball domèstic ja que el capital compensa la carença de temps. Altrament, el treball reproductiu es segueix produint però pel mercat, mercantilitzant-lo de tal forma que les feines afectives queden sexualitzades professionalment.

Al dedicar el nostre temps a generar capital, ja no hi ha un llegat com a tal d'aixovar ni la necessitat, que sumat a tot un seguit de canvis en els models de vida, desencadenen el desús de la pràctica tal com es coneix. Entre les raons causants podem trobar la falta tècnica/de temps/de voluntat, el model de consum capitalista, el rol únicament femení, la dependència cap al matrimoni... Tot un conjunt d'inputs que responen a la moral de l'època i provoquen una re-configuració del ritus.

Les últimes generacions en rebre un aixovar coincideixen amb aquesta transformació que va modificant les pràctiques del passat, deixant pas a altres interpretacions que s'adapten més als modes de consums contemporanis. En canvi, alhora de mantenir el fet més significatiu, es designa el matrimoni com l'essencial, resultant una llista de noces basada en la compra d'electrodomèstics o altres objectes de caràcter utilitari però modernitzats.

GRÀFIC 2. Desplaçament de les forces de treball

3 COM DONAR RESPOSTA AL PRESENT?

Tal com s'ha avançat prèviament, el món ha canviat des de les èpoques de l'aixovar tradicional fins al context present com anuncia Bauman amb el que denomina la *modernidad líquida*⁴ per diferenciar el traspàs d'una cultura sòlida de veritats que exercia de rol protector/moralitzador, a deixar-nos divagar en la cerca del jo que entra en dependència del mercat de consum. Aquest fet, condueix a un model de societat en constant canvi, tendències, devaluació i poques certeses. Davant d'aquest context transmutable, els termes també esdevenen molt més complexos que les convencions fixes que s'establien el passat, pel que cada cop es necessari d'emprar concepte més inclusius que tinguin connotacions més amplies com passa amb la paraula progenitor, sense haver de determinar atributs de més com és un gènere a fixar l'atenció únicament en el vincle.

Davant la incertesa que es presenta, els pronòstics de futur evolucionen a un cert pessimisme i qüestionament del esdevenir per les múltiples crisis que es donen. Allò que s'esperava de l'endemà, ara resulten visions irrealis del present que no s'han complert, deixant una certa decepció tecnològica⁵, i l'idea de progrés en relació a l'avanç temporal queda en dubte. Aleshores com reaccionar?

“Intervenir requiere cierta brevedad, porque no se trata de convencer, sino más bien de transmitir «a quien corresponda» lo que hace que uno piense, sienta, imagine. Pero es también una experiencia bastante exigente, un trayecto donde es fácil patinar y que por lo tanto es importante no intentar en soledad.”

Isabelle Stengers

Partint de la resposta d'Isabelle Stengers⁶ per com preparar-nos en temps de catàstrofes, Ajuar, suposa un toc d'atenció del passat oblidat que es reinsereix per ressaltar els valors de l'aixovar que romanen en el present: els vincles afectius en la materialitat. Doncs, no recau en la cerca de veritats absolutes determinades si més no, en una eina per donar lloc a la reflexió personal del que suposa per cadascú l'aixovar. Al que trencant els estereotips que conformen l'idea clàssica, el que

⁴ Zygmunt, B., & Mosconi, L.(2019). *La cultura en el mundo de la modernidad líquida*. Fondo de Cultura Económica.

⁵ Graeber, D. (2015). *La utopía de las normas*. Ariel.

L'autor es queixa del trencament de la promesa dels cotxes voladors que en un passat es va vendre com la realitat actual però que arribats al present, només s'han desenvolupat tecnologies pel control social i menys tecnologies poètiques que permetin imaginar móns o la creativitat.

⁶ Stengers, I. (2018). *En tiempos de catástrofes: Cómo resistir a la barbarie que viene* (Spanish Edition). NED ediciones.

4 COM FER AIXOVAR EN EL PRESENT?

Al tractar de traslladar la tradició a la contemporaneïtat, si únicament es fa un exercici de conversió, adaptant el ritus i les seves pràctiques al context i així generar una nova sèrie d'artefactes als que designar la categoria d'aixovar, esdevé una repli-ca forçada del passat. Tenint en compte més enllà dels objectes i la suma d'accions que suposen un aixovar; si s'atén a l'afecte i xarxes que habiten al voltant, es poden apreciar les vessants que passen desapercubudes i constitueixen el terme de forma indirecta.

Aquesta reflexió sorgeix dels apunts d'Andrès Jaque⁷ sobre l'anàlisi elaborat al voltant de l'actual pavelló de Mies van De Rohe. Aquesta gran construcció i símbol, és una rèplica de l'original per tractar de immortalitzar l'obra. No obstant, això es fa a costa d'un manteniment que va a contra corrent del temps i la naturalesa per tal d'amagar la humanitat imperfecta de la construcció. Igualment, la voluntat per conservar allò que va ser un dia, genera una obra visible però inaccessible, la nada, que es sosté gràcies al soterrani invisible que oculta els ecosistemes que passen.

És a dir, aplicat a l'aixovar, el que dona a pensar és la consideració dels seus ecosistemes, de tal manera que el trasllat no s'ha de produir en la seva descripció formal de què és un aixovar sinó respondre a què el conforma dins la vida.

Altrament, tornant al pavelló, també s'ha de considerar la dife-rència entre l'original i la reconstrucció. Per una banda, el primer es va desenvolupar dins un context específic que responia a una situació amb una voluntat i que contenia la seva autèntica essència. Per altra banda, la reconstrucció sorgeix d'immortalitzar el que havia estat, aproximant-se més a un fet metafísic *post-mortem*, que s'alinea amb l'espiritualitat de mantenir viva la voluntat de Mies però resultant una còpia artificial que taxidèrmia l'obra.

En resum, la pràctica de l'aixovar prové d'una realitat viva que no es pot ignorar. Refer o redefinir l'aixovar de nou sense valorar els ecosistemes que l'envolten és més similar a una *restorative nostalgia*⁸ que idealitza i tracta d'immortalitzar el passat; recaient en una romanticisme encapsulador i sense essència. Així que abordant-ho des de una *reflective nostalgic*, el que es tracta és mirar que hi ha després del precedent per atendre a la transcendència en el temps. Perquè tal com apunta Bruno Latour⁹, no hi ha un progrés en el temps sinó que és en la re-configuració de l'establert on el món avança.

¿Qué hacer, si no podemos ni avanzar ni retroceder?

Desplazar nuestra atención. Jamás avanzamos en retrocedemos. Siempre seleccionamos activamente elementos pertenecientes a tiempos diferentes.

Y podemos seguir seleccionando. Es la selección lo que hace el tiempo y no el tiempo lo que hace la selección.

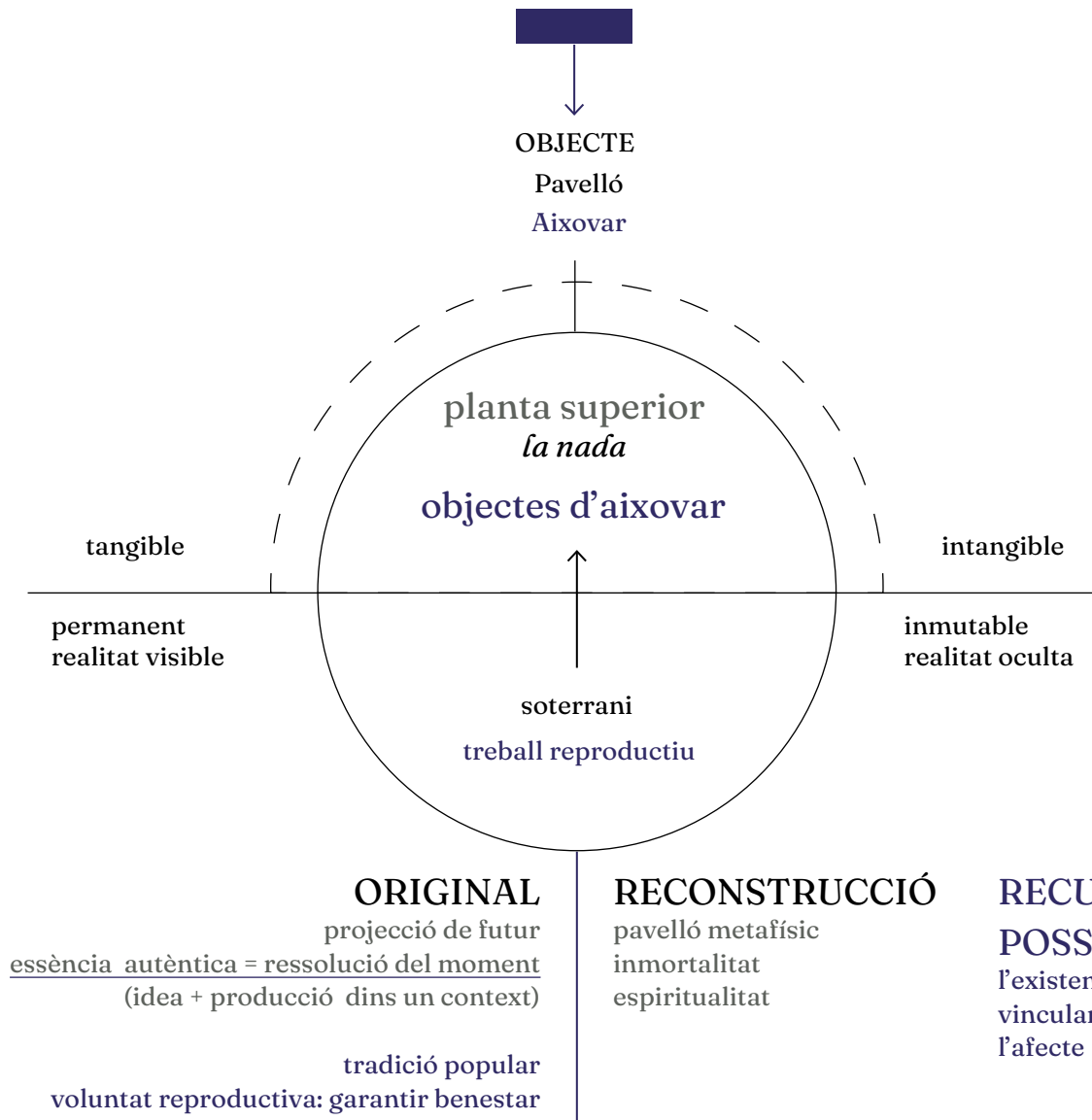
Bruno Latour

⁷Jaque, A. (2021). *Mies y la gata niebla: ensayos sobre arquitectura*. Puente Editores.

⁸Boym, S. (2008). *The Future of Nostalgia (English Edition)*. Basic Books.

Diferenciant dos tipologies de nostalgia: *restorative nostalgia* com aquella que recrea el passat i la *reflective nostalgia* que observa amb perspectiva.

⁹Latour, B. (2007). *Nunca fuimos modernos: Ensayo de antropología simétrica*. Siglo XXI Editores, S.A.

ECOSISTEMA

Punt de trobada felí
Treballadors/Visitants
Natura: problemàtica
de l'estany i els nenufars
Gata Niebla

Les últimes generacions
d'aixovar tradicional
Les noves variants objectuals
= significat més ampli
La desconexença del terme

GRÀFIC 3. Comparació entre l'anàlisi del pavelló de Mies Van De Rohe i la tradició de l'aixovar

4. 1 PENSAR AMB MATÈRIA

Anteriorment amb els objectes s'establien relacions més directes amb els humans i hi havia major consciència al estar més en contacte amb la matèria i amb seu procés de transformació. Els aixovars es produïen de la confecció i tot requeia en un àmbit més domèstic i pròxim. No obstant, al passar de ser usuaris actius a consumidors, es perden capes de comprensió que ens desvinculen dels objectes i de qualsevol procés, on simplement apareixen del no res en la realitat. Una mostra d'aquest esdeveniment es constata amb l'aparició de la tipologia cuqui⁹ que inunda la societat i no només s'aplica en els objectes sinó que s'expandeix com a model relacional, la falta de transparència. Al descontextualitzar els elements, no s'aconsegueixen enllaçar i sembla una realitat externa a les persones.

“Thinking happens in relation to grounds, undergrounds, and territories where immaterial events of thinking and affect are always tied to stratified assemblages... Thinking is here stretched as more of a movement of multiplicities that pertains to territories rather than as a cognitive faculty restricted to already formed humans subjects.”

Jussi Parikka

És a dir, la geològia¹¹ no és una qüestió aïllada, únicament con- certant a la terra amb els elements que la conformen com a tal sinó que s'hi engloba tot com la tecnologia o la societat. Pel que entre els humans i la matèria no tan sols s'estructura un valor econòmic o tècnic sinó que hi ha uns diàlegs entre si. Així mateix, la teoria del *actor-red*¹² és una mostra dels fluxos que es creen entre entitats, de manera que els artefactes accionen en les persones per tal de fer o esdevenir.

4. 2 INACABABLE REGAL

Respecte el don¹³ o els regals, s'emmarquen dins pràctiques d'antany que es determinen per múltiples factors variables, que a més d'allò constatable s'encadenen amb el tot, d'un sistema social sencer.

Tot i introduir els diners com a valor de bescanvi regulador encara està subjecte a inputs incalculables que no únicament incumbeixen en un sentit econòmic sinó que intervé el deure, la llibertat... Un seguit d'afectacions que impregnen la matèria de memòria. A més, aquestes pràctiques comporten una vinculació tan física per posseir objectes que provenen de l'altre com moral on els implicats queden enllaçats.

A pesar de la generalització contemporània del regal que se l'ha llevat de pes connotatiu, forma part dels teixits socials per generar modes relacionals entre les persones que aplicat en el present, pot succeir de forma més laxa al compartir en varis sentits de tal forma que afecta en les persones.

¹⁰ May, S. (2021). *Poder de lo cuqui*. Alpha Decay.

Lo cuqui és l'estètica de l'ambigüitat que es conforma a partir de la suma de contradiccions i l'enmascarament d'aquestes. A pesar de la seva innocent aparença, són siniestres, indeterminades, que esdevenen de transformar lo conegut en extrany.

¹¹ Parikka, J. (2015). *A Geology of Media (English Edition)*. Univ Of Minnesota Press.

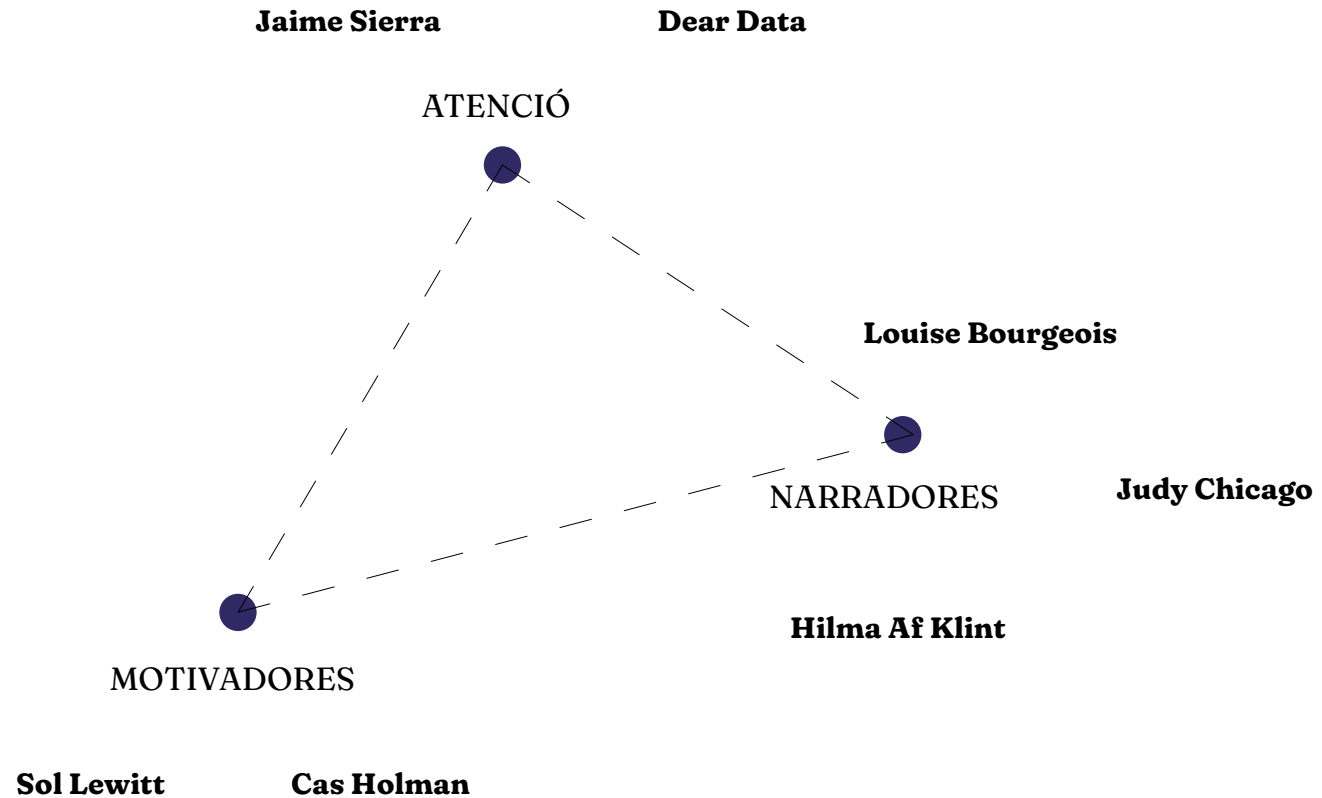
¹² ¿Por qué está de moda la teoría del actor-red? (2015). *Gabinete comunicación y educación*. <http://www.gabinetecomunicacionyeducacion.com/es/blog/jose-manuel-perez-tornero/por-que-esta-de-moda-la-teoria-del-actor-red>

¹³ Mauss, M., Brumana, G. F., & (Argentina), B. J. (2011). *Ensayo sobre el don. Forma y función del intercambio en las sociedades arcaicas*. Katz Editores.

5 REFERENTS

Els referents claus que motiven Ajuar, resulten d'una barreja d'idees i influències personals de diferents àmbits del quals s'extrau aquelles parts que resulten més interessant i es connecten. Principalment destacaré tres tipologies:

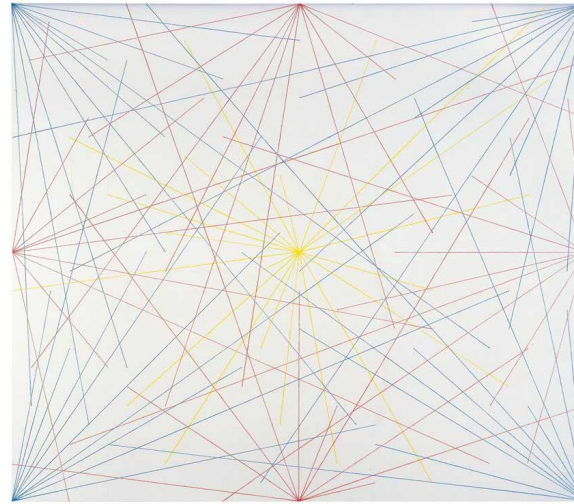
Atenció / Motivadors / Narradores

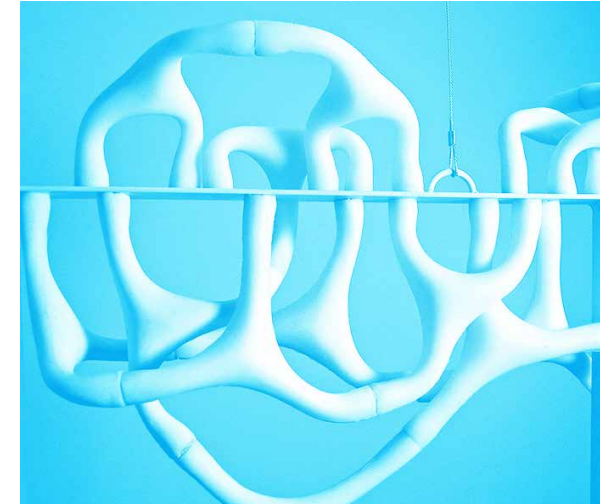
5.1 MOTIVADORS

Cas Holman (*dissenyadora de joguines*) i **Sol Lewitt** (*artista minimalista/conceptual*) els uneixo perquè a pesar d'esdevenir de pràctiques diferents, en ambdós casos treballen el concepte de generar espais motivadors de creació mitjançant l'acotació de paràmetres que deixen marge al esdevenir.

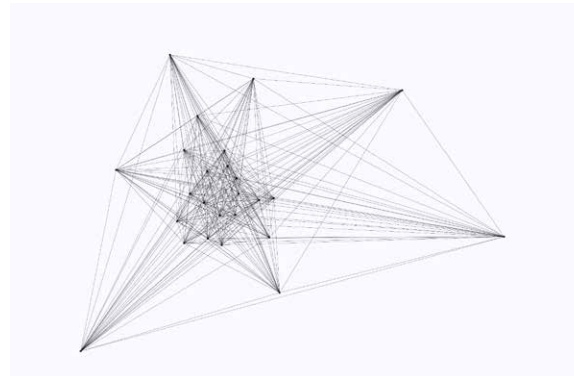
L'usuari potencial no és especialista i la seva funció és activa, incitant la seva capacitat creadora que a la vegada genera pensament. Pel que l'estètica queda subrogada a l'atzar de l'interpretació personal de cadascú, tractant de fer peces a l'abast de les persones.

IMATGE 2. Lewitt, S. (1975). *Wall Drawing 275 (detail)* [Grafit i ceres]. <https://gkamps.medium.com/amateur-art-reviews-sol-lewitts-wall-drawing-275-61d1e600415>

IMATGE 4. Holman, C. (s. f.). *Geemo* [Fotografia]. Cas Holman. <https://casholman.com/projects#/geemo/>

IMATGE 3. Blay, N. (2021). *WALL DRAWING #118 (interpretació)* [Il·lustració digital]. <https://igorkorenfeld.com/code/sol-lewitt/>
Mostra digital que es pot realitzar online a partir dels paràmetres establerts en l'obra Wall Drawing #118

IMATGE 5. Holman, C. (s. f.). *Peppermills* [Fotografia]. Cas Holman. <https://casholman.com/projects#/peppermills/>

“En el arte conceptual, la idea o el concepto es el aspecto más importante de la obra. Cuando un artista utiliza una forma conceptual, hay que entender que previamente ha realizado todo un proceso de planificación y de toma de decisiones, de forma que la ejecución pasa a ser una cuestión mecánica. La idea se convierte en una máquina que crea arte. Este tipo de arte no es teórico, ni ilustra teoría alguna; es intuitivo, está implicado en todos los procesos mentales y no tiene ningún objetivo concreto.”

Sol Lewitt¹⁴

¹⁴ Sol LeWitt. *Dibujos 1958-1992*. (s. f.). Fundació Antoni Tàpies. <https://fundaciotapies.org/es/exposicio/sol-lewitt-dibujos-1958-1992/>

5.2 NARRADORS

Judy Chicago (*artista d'art feminista*), **Hilma Af Klint** (*artista medium*) i **Louise Bourgeois** (*artista d'art contemporani*) són dones multidisciplinars, on cal emfatitzar abans de tot que estan agrupades sota el mateix ventall per la capacitat narrativa de transmetre intangibles i no pel seu gènere. Prosseguint amb el tema, en el seu treball habita una subtilitat i entramat de relacions que mostren la intimitat d'una forma molt particular cada una.

Per una banda, Judy Chicago tracta un art reivindicatiu i col·lectiu per visibilitzar el rol de la dona, on destaco la seva obra més popular: *The dinner party*. Aquesta instal·lació artística reuneix a 39 dones en una taula per tal de representar la negació a ser excloses i dóna'ls hi un lloc. A més, les tècniques que componen l'obra es basen en artesanies com és el brodat o la ceràmica que habitualment s'han desestimat de considerar-se art al provenir de la domesticitat femenina.

Seguidament, Hilma Af Klint va crear una obra avançada per la seva època que advenia l'art abstracte, materialitzant teories i la espiritualitat de l'art on ella es considerava receptora i mèdiom, tractant de captar tot allò intangible.

"La clave de la pintura abstracta de Hilma af Klint es que hizo visible el mundo invisible"

Johan af Klint¹⁵

¹⁵Primo, C. (2019, 1 marzo). ¿Y si el arte abstracto lo inventaron dos mujeres espiritistas? EL PAÍS. https://elpais.com/elpais/2019/02/21/icon_diseño/1550773512_890158.html

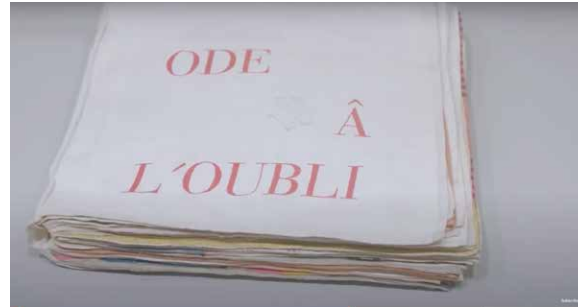

IMATGE 6. Woodman, D. (s. f.-b). *Wing Two from The dinner party* [Fotografia]. Judy Chicago. <http://www.judychicago.com/gallery/the-dinner-party/dp-artwork/#0>

IMATGE 7. Woodman, D. (s. f.-b). *Installation view of Wing One from The dinner party* [Fotografia]. Judy Chicago. <http://www.judychicago.com/gallery/the-dinner-party/dp-artwork/#0>

IMATGE 8. af Klint, H. (1907). *The Large Figure Paintings, No 5, Group III* [Pintura]. Awarewomenartists. <https://awarewomenartists.com/artiste/hilma-af-klint/>

Per últim, Louise Bourgeois realitza un treball autobiogràfic, on la memòria, les relacions humanes i la feminitat són constants, pel que la materialització com es formalitzen resulten peces entre lo conegut i l'intrigant. No son transcripcions directes sinó que dins de la seva obra, les simbologies i comparacions exporten a una atmosfera entre l'experiència de l'artista i la comuna.

IMATGE 9. MoMA. (2017, 27 novembre). *Libre Ode à l'oubli* [Captures de pantalla¹⁶]. The Museum of Modern Art. <https://www.youtube.com/watch?v=u-vYvqxHejY&t=358s>

IMATGE 10. *Cell II, 1991 (detall)*. (s. f.). [Fotografia]. Domus. https://www.domusweb.it/en/news/2015/02/25/louise_bourgeois_the_cells.html

¹⁶ The Museum of Modern Art. (2017, 29 novembre). *Louise Bourgeois / HOW TO SEE the artist with MoMA Chief Curator Emerita Deborah Wye* [Vídeo]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=u-vYvqxHejY&t=358s>

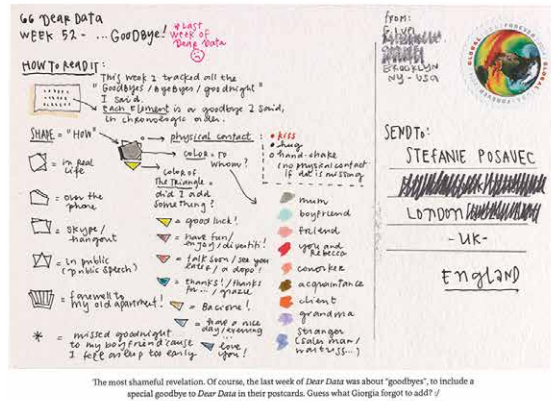

5.3 ATENCIÓ

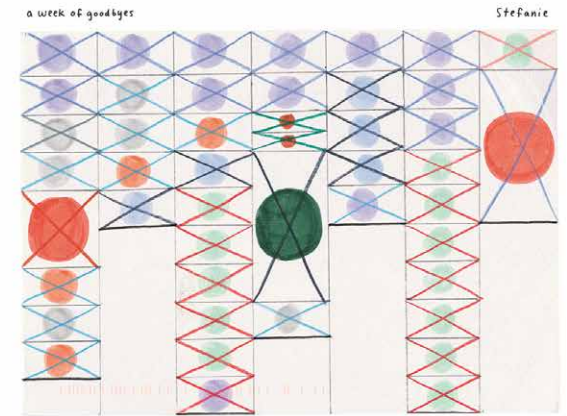
Dear Data (projecte infogràfic desenvolupat per dues infografistes: Stefanie Posavec i Giorgia Lupi) i **Jaime Sierra** (infografista/artista infogràfic) tenen una relació més directa: la tècnica. Tot i que el recurs del registre del temps és constant al llarg de l'història, s'ha executat de múltiples formes on totes s'uneixen per representar realitats. En els casos escollits, destaco l'aplicació de la infografia com a recurs personal que per una banda permet a Dear Data ser un medi de comunicació entre les autores i fer vincle i per altre banda, Jaime Sierra que expandeix el seu treball reglamentari editorial a l'àmbit personal com un diari.

Dins el que destaco de l'acte de fer infografia és que requereix d'un procés que s'inicia per atendre a la realitat i poder estandarditzar l'intangible amb dades. D'aquesta forma suposa un exercici de pressa de consciència i atenció, on a partir d'aquí, les infografies recauen en la mirada del creador que interpreta la realitat i es plasmen segons la voluntat comunicativa.

Aleshores, tornant als referents específics, en ambdós casos ressalto el fet que s'inicien dins un marc molt personal com a treballs introspectius però que posteriorment al mostrar el cas particular exercit, esdevenen sistemes replicables.

IMATGE 11. Posavec, S., & Lupi, G. (2015). *Diverses postals del projecte* [Il·lustracions]. Dear Data. <http://www.dear-data.com/theproject>

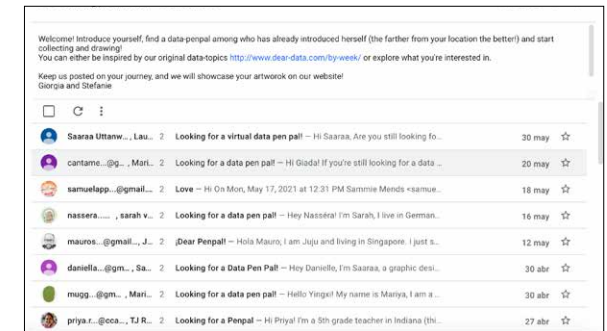

"My amazing pub crawl! Stefanie hit ten pubs in an afternoon and was feeling pretty proud. "My old studio" the pub crawl was in honour of the disbanding of the studio she shared with friends."

"We believe there is a huge potential to use this method to inspire students and non-data experts to start working with data, or as a simple way to meet a new friend while also connecting with yourself at a deeper level."

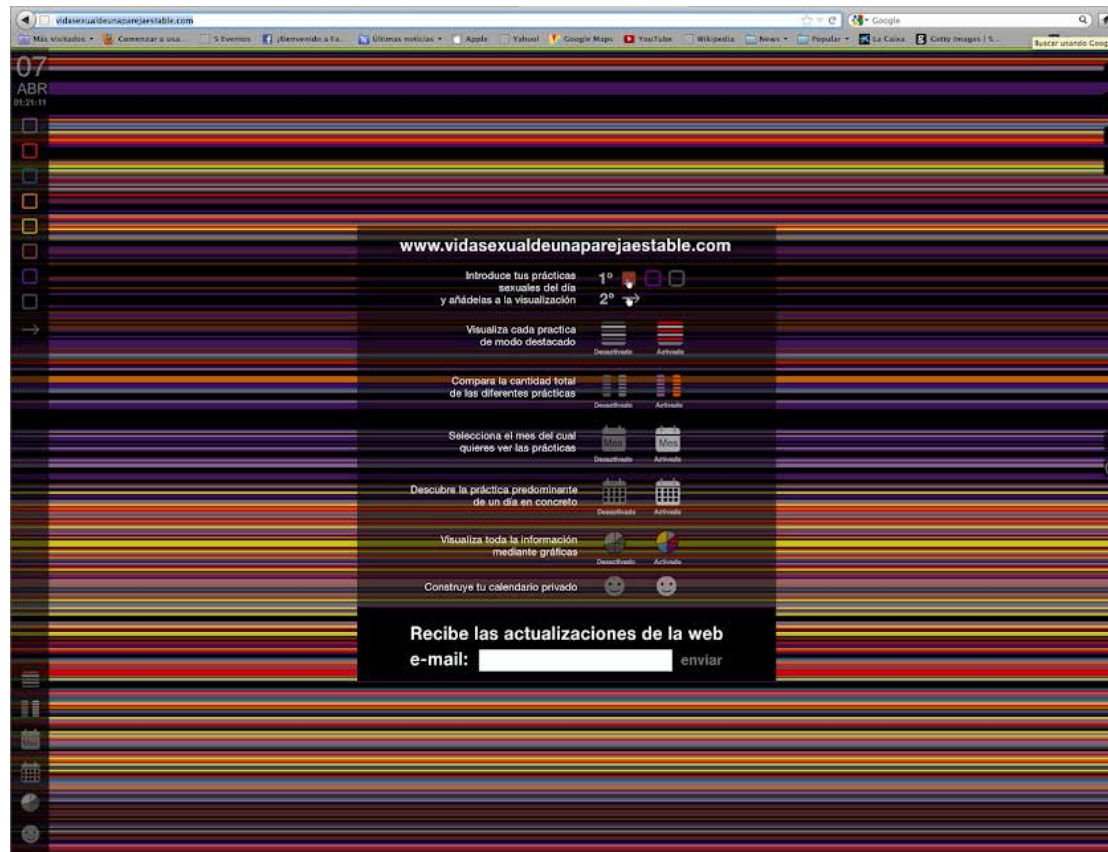
S.Posavec & G.Lupi

IMATGE 12 Posavec, S., & Lupi, G. (s. f.). *Drawingyourdata* [Captura de pantalla]. Google groups. <https://groups.google.com/g/drawingyourdata?pli=1>

IMATGE 13 Serra, J. (s. f.). *Vida sexual de una pareja estable* [Jaime y Francisca. Del 1 de enero al 31 de diciembre del 2010]. Jaime Serra. https://jaimeserra-archivos.blogspot.com/2010/03/anmk-radka_29.html

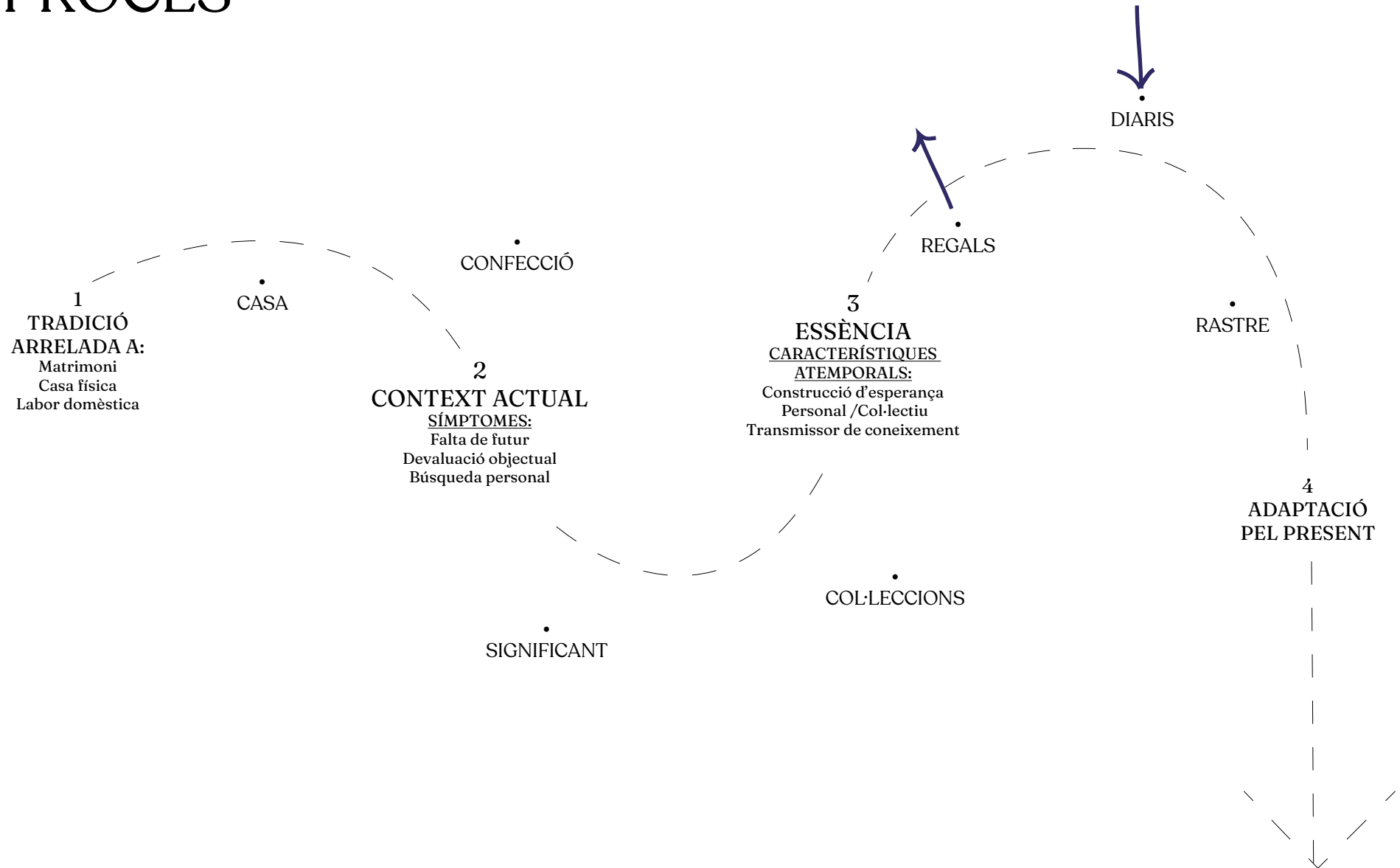
IMATGE 14 Serra, J. (s. f.). *Vida sexual de una pareja estable* [Captura de pantalla]. Jaime Serra. https://jaimeserra-archivos.blogspot.com/2010/03/anmk-radka_29.html

“Versión digital y participativa

El portal web vidasexualdeunaparejaestable.com estuvo activo entre los años 2012 al 2016. Los visitantes podían añadir datos que se sumaban en tiempo real a los introducidos por otras personas. La página web permitía, entre otras visualizaciones estadísticas, realizar un calendario personalizado con parámetros muy similares a los utilizados para realizar la obra original”

Jaime Serra

6 PROCÉS

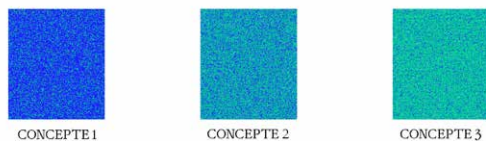

INICI TEÒRIC

INVESTIGACIÓ TEÒRICA

Paral·lelament al projecte individual, es realitzen grups de treball segons itineraris i se'ns designa la teoria del *affect*²⁰. A partir d'aquesta, es reflexiona sobre la rellevància del cos i l'afecte que es produeix en ell mitjançant el desenvolupament d'un seminari²¹, on buscàvem la resposta més inconscient dels participants. De l'exercici particular vaig extreure les conclusions que els conceptes més abstractes generaven respostes més personals i que havia una evident deformació professional.

IMATGE 16. Document base de l'esquema/mapa casa

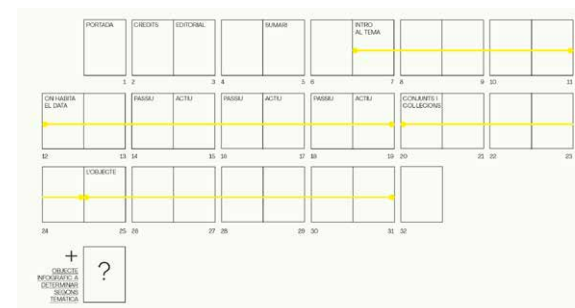
PROPOSTA I

IDEA

La primera proposta del projecte comença formalitzant-se en una revista experimental per fascicles que forma un *ajuar* mitjançant els col·leccionables que són pautes per fer un diari personal d'infografia. El projecte en general es trobaria entre art i el disseny i serviria per reivindicar la dependència actual cap a l'indústria i les relacions que establim amb els objectes.

Cada número es centraria en un motiu en particular però sempre seguint el fil conductor de ser significatiu i constaria de dues parts: l'objecte de caràcter *print* i la publicació narrativa per tal d'explicar-lo. Mostra del plantejament l'estructura base de la publicació i els temes de caràcter molt ampli :

#00 AJUAR: TEMA X   #01 AJUAR: rastre
Introducció del tema   #02 AJUAR: regals
On habita el data: #03 AJUAR: col·leccions
Actiu vs passiu   #03 AJUAR: futur
Conjunts i recol·lecció
+
L'OBJECTE X

IMATGE 17. Alçat inicial de la proposta I

EXPERIMENTACIÓ TÈCNICA

Al voler fer treballar en una peça de caràcter únic però reproducible, vaig estar investigant en nous processos productius, que tracten de mecanitzar metodologies artístiques per a un fi editorial, per tal de mantindre la singularitat dels objectes artesanals però mitjançant medis tecnològics i generar diàlegs alternatius.

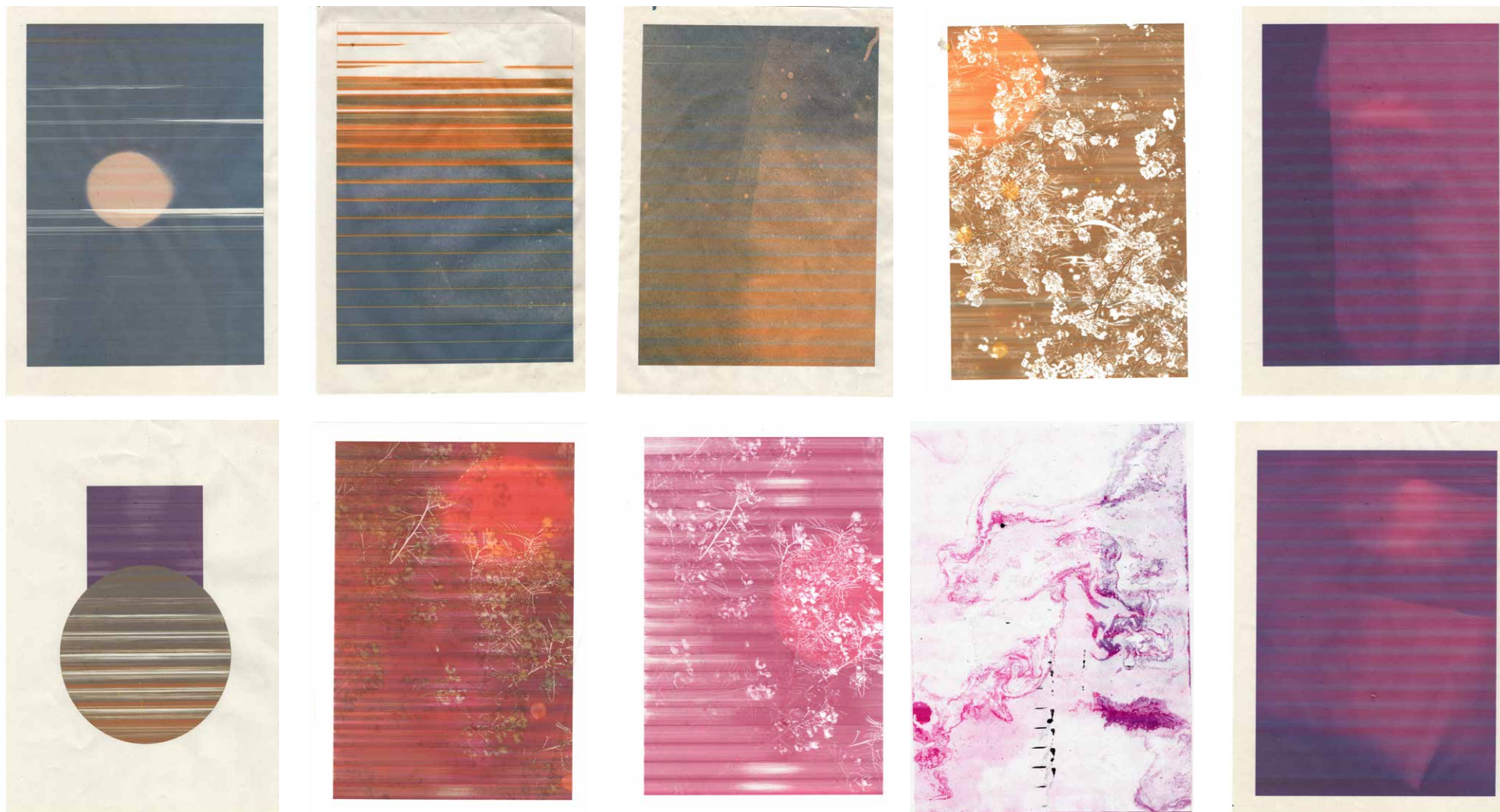
A la vegada, volia treballar en àmbit domèstic per reivindicar la producció en la casa com espai actiu potencial. Pel que partint dels recursos que disposava, una impressora domèstica que funcionava a mitges, vaig estar intentant alterar-la amb tintes no convencionals com la cianotípia.

²⁰ Kidd, A., & Smitheram, J. (2014, 18 marzo). Designing for affect through affective matter | Interstices: Journal of Architecture and Related Arts. Interstices, 15. <https://ojs.aut.ac.nz/interstices/index.php/Interstices/article/view/479>

Massumi, B. (1995). The Autonomy of Affect. Cultural Critique, (31), 83-109. doi:10.2307/1354446

²¹ Annexos. Documentació sobre l'affect

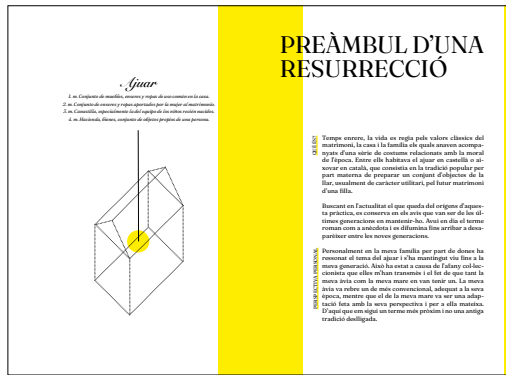

IMATGE 18. Mostra de resultats de l'experimentació amb impressió domèstica de cianotípia i aplicació de llum.

CREACIÓ DE CONTINGUT I

La revista s'inicia amb el planteig de l'estil gràfic senzill i esquemàtic, on la tinta groga suposaria l'aplicació de cianotípia. Per aquesta raó s'aplica en els marges perquè posteriorment canviessin de color amb el temps.

A la vegada, es comença a escriure sobre l'aixovar des de una perspectiva molt teòrica que tracta de traduir la tradició passada a com pot ser en el present segons els símptomes socials presents. És a dir, de ser un objecte dependent de persones o matrimoni a celebrar l'emancipació individual mitjançant un autorregal; en comptes de tractar d'anticipar el futur, davant la incertesa actual que es bases en el passat...

ANATOMIA D'UN AJUAR

Elements

Desglossant les part bàsiques que componen aquest hàbit, les més explícites són: (1) el regal, la relació entre el subjecte que el porta a terme i el destinatari, (2) l'objecte, la unitat mínima, (3) l'espai, el lloc en el que busca formar part, (4) la col·lecció, el conjunt personal que formen, (5) la temporalitat, el factor temporal que implica, (6) el propòsit, la finalitat i compliment. A més, implícitament s'afegeixen qualitats més subjectives que acompanyen i formen l'essència com és la il·lusió en multiplicitat de casos. Per exemple pel fet progressiu d'una col·lecció en construcció, la creació d'un espai personal però sense necessàriament existir el lloc sinó la representació que el simbolitza o l'esperança de futur en la realització d'una peça perdurable en el temps.

Agafant tots els elements sintetitzats, es tornen a formular per introduir-se de nou i promoure uns valors pel present. Aquest nou aixovar es basa en el regal propi d'objectes rellevants per a la persona que formen la seva casa interior, en un sentit espiritual. Tot això, es duu a terme mitjançant la col·lecció de dades personals que tracten de captar la història d'un mateix per tal de reivindicar la emancipació i plenitud individual.

COMPOSICIÓ TRADICIONAL

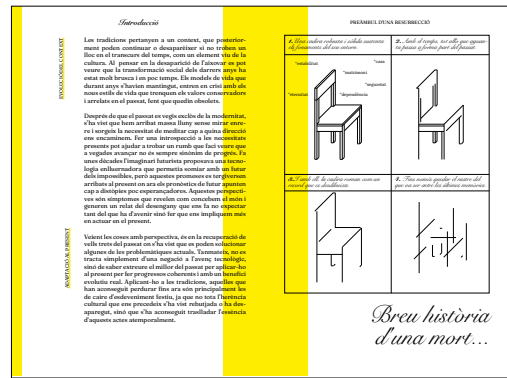
1. MARE
2. UTILITARI
3. CASA FÍSICA
4. LABORS
5. ANTICIPATORI
6. MATRIMONI

COMPOSICIÓ ESSENCIAL

1. REGAL
2. OBJECTE
3. ESPAI
4. COL·LECCIÓ
5. TEMPORALITAT
6. PROPOSIT

COMPOSICIÓ CONTEMPORÀNEA

1. AUTORREGAL
2. SIGNIFICANT
3. CASA PERSONAL
4. INFOGRAFIA
5. MEMORÍSTIC
6. INDIVIDUALITAT

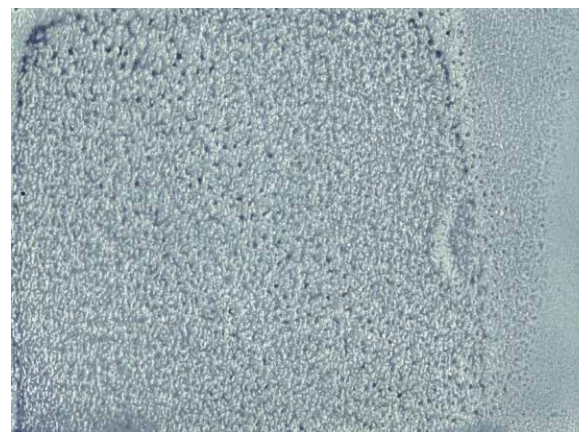
IMATGE 19. Planteig de la publicació, mostra de dobles pàgines.

CRISIS I

PROBLEMES PRODUCTIUS

Al final l'impressora arriba un punt de ser un carrer sense sortida ja que cada cop sorgien més problemes i no imprimia del tot bé. Tot aquest procès de proves es constata al diari de registre²² fins que l'error persisteix constantment, es descarta el seu ús.

Tanmateix, al passar a la serigrafia el resultat és poc precís i força difícil, on finalment tampoc compensa la complexitat tècnica a l'impacte o importància en el projecte.

²²Annexos. Diari de registre impressora

IMATGE 20. Proves amb cianotípia estampada mitjançant serigrafia.

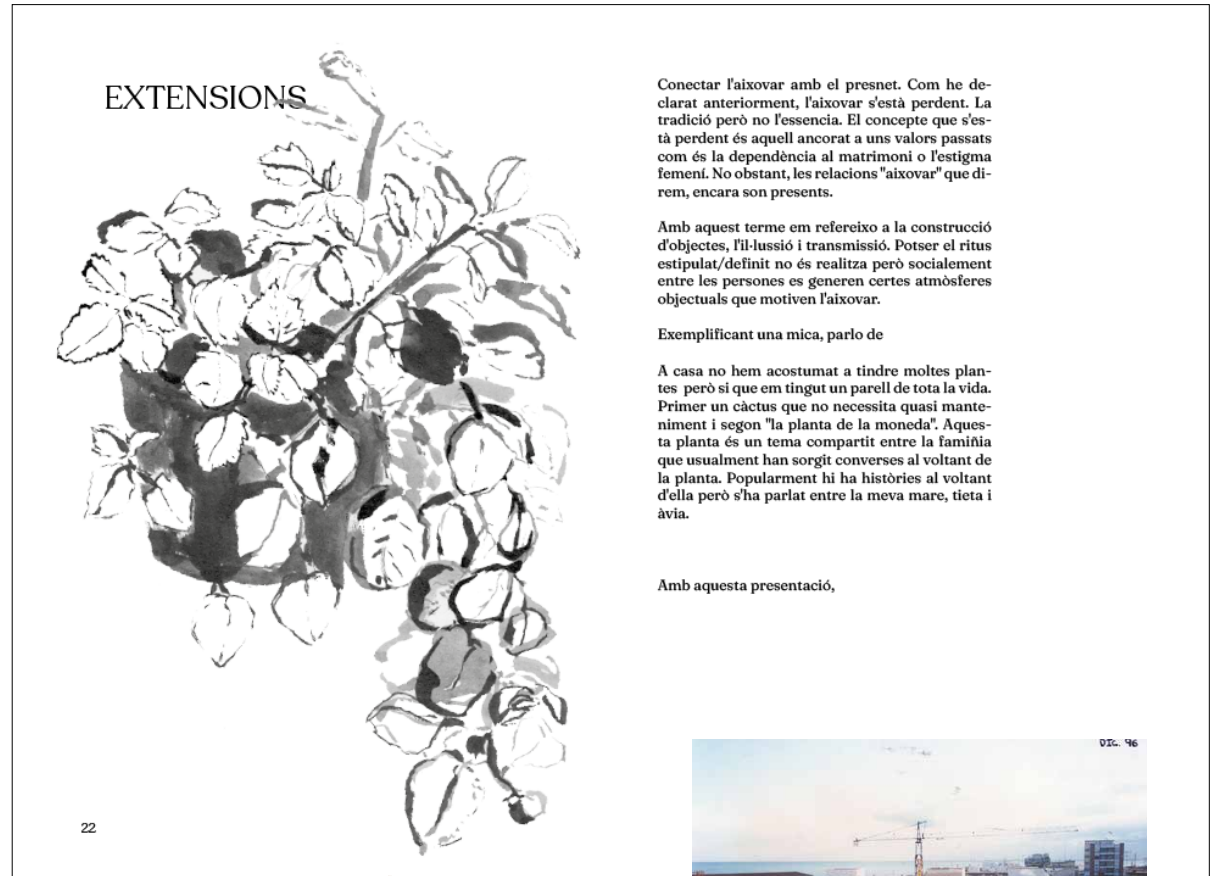

CRISIS II

CREACIÓ DE CONTINGUT II

Després d'unes pàgines passa: l'estancament. Intentar establir veritats absolutes dins una pràctica humana no em funciona, pel que faig un canvi de perspectiva. En comptes d'intentar estandarditzar el coneixement, ho reconduïxo amb una narració personal, explicant com entenc jo l'aixovar. Conseqüentment, al realitzar aquest exercici narratiu em suposa una reflexió introspectiva per entendre com em relaciono amb el tema i perquè, cosa que em porta a fixar-me en els detalls més sensibles que se m'havien passat per alt al intentar fer una transcripció mecànica de problema-solució.

Tanmateix, la segona part de la revista, l'objecte a col·leccionar per fer l'aixovar personal de cadascú, encara no s'acabava de trobar la forma.

Conectar l'aixovar amb el presnet. Com he declarat anteriorment, l'aixovar s'està perdent. La tradició però no l'essència. El concepte que s'està perdent és aquell ancorat a uns valors passats com és la dependència al matrimoni o l'estigma femení. No obstant, les relacions "aixovar" que diem, encara son presents.

Amb aquest terme em refereixo a la construcció d'objectes, l'il·lússió i transmissió. Potser el ritus estipulat/definit no és realitzat però socialment entre les persones es generen certes atmosferes objectuals que motiven l'aixovar.

Exemplificant una mica, parlo de

A casa no hem acostumat a tindre moltes plantes però sí que em tingut un parell de tota la vida. Primer un cactus que no necessita quasi manteniment i segon "la planta de la moneda". Aquesta planta és un tema compartit entre la família que usualment han sorgit converses al voltant de la planta. Popularment hi ha històries al voltant d'ella però s'ha parlat entre la meua mare, tieta i àvia.

Amb aquesta presentació,

IMATGE 21. Planteig de la publicació II amb un to més personal

LECTURES

CONTEXT ACTUAL	<p>COM DONAR RESPOSTA AL PRESENT</p> <p>D. Graeber LA UTOPIA DE LAS NORMAS Tecnologies poètiques</p>	<p>I. Stengers EN TIEMPOS DE CATÁSTROFES Reaccionar al present</p>	<p>COL·LECTIVITAT</p> <p>A. Jaque MIES Y LA GATA NIEBLA Permanència i ecosistemes</p>	<p>DONA, CASA I MATÈRIA</p> <p>S. Federici REVOLUCIÓN EN PUNTO CERO: TRABAJO DOMÉSTICO, REPRODUCCIÓN Y LUCHAS FEMINISTAS Rol de la dona en la productivitat + reproducció</p>
	<p>S. May EL PODER DE LO CUQUI Incertesa</p>	<p>Z. Bauman: LA CULTURA EN EL MUNDO DE LA MODERNIDAD LÍQUIDA Rol cultural</p>	<p>OMBRES INTERIORS</p>	<p>J. Parikka A GEOLOGY OF MEDIA La relació amb el món material</p> <p>R. Parker SUBVERSIVE STICH Tècnica i domesticitat</p>

CONSTRUCCIÓ DEL MARC TEÒRIC

L'esquema superior, casi és reflex cronològic de les lectures però no és aquesta la seva raó, l'ordre es basa en la classificació que he fet de les lectures i com es relacionen entre elles.

Punt 1. Les lectures de context, tot i que en un inici les vaig encasellar dins un mateix sac, és amb Isabelle Stengers que detecto una diferència entre elles. Per una banda, hi ha les de caràcter narratiu que expliquen fenomenologies contemporànies i per altra banda, les performatives, que a més de detectar també hi ha una voluntat d'acció per tal de reaccionar al present.

Punt 2. Andrés Jaque he de dir que tot i poder semblar una lectura arquitectònica, l'autor expandeix el terme i ho amplia cap a un àmbit molt més transcendental on tracta multitud de conceptes molt rellevants pel treball com és la valoració dels ecosistemes, l'invisible, la permanència... Forç clau per entendre com replicar l'aixovar sense caure en una copia immortal d'aquest.

Punt 3. Havent fet un plantejament de reacció, destacant la col·lectivitat i l'atenció als intangibles, el que precedeix són lectures més enfocades als ecosistemes que conformen l'aixovar com és la dona, la terra, temps i regals.

H. Bergson
LA EVOLUCIÓN CREADORA

M. Maus
ENSAYO SOBRE EL DON
Les implicacions del regal. D'objecte a accions

XERRAR A LA FRESCA

Al llarg del projecte, no a la fresca però si informalment, m'he anat documentant de forma indirecta a través de les experiències personals. Generalment, en les cerques explícites de documentació directa sobre l'aixovar, no han estat gaire fructíferes ja que o és focalitzen totalment en el matrimoni o s'explica bastant genèricament. Aleshores, davant l'impossibilitat de trobar referències exactes, vaig anar indagant en el relat de primera mà del meu entorn.

D'aquesta forma es comença a crear un recull d'informació sobre vivències que aporten els detalls més ecosistèmics que passen desapercebuts en la pràctica o objectes.

Per una banda la gent més gran ha habituat a fer-ne un de tradicional brodat i no sempre ja que també s'han de considerar els contextos de precarietat que no van permetre portar-ho a terme i es comenta amb certa pena. Per la gent era un gran representant d'il·lusió que no només es quedava en la donada d'objectes sinó que després també es feien reunions per ensenyar la casa i mostrar l'aixovar que havien rebut.²

Seguidament en les següents generacions, si l'han rebut, es freqüenta l'incís que està guardat en un calaix i no l'han empleat mai. Inclús les anteriorment esmentades tampoc acaben d'utilitzar-ho completament ja que no ho han necessitat o contades vegades. Dins d'aquesta franja, es troba tota mena d'interpretacions de

l'aixovar que s'adapten a les circumstàncies no reglamentaris com emancipar-se amb la parella fora del matrimoni o simplement sol, regalar diners o electrodomèstics... Pel que l'idea d'aixovar ja no és tan rígida del que esdevenia un passat sinó que depèn del significat personal que cadascú li aporta (*exemple de cas en la pàg. 29*).

Finalment en les generacions més joves, tot i que en un inici no m'ho havia plantejat perquè pensava que era la típica anècdota que t'explica la teva àvia, quasi desconeixen del terme. Cada cop que m'han preguntat sobre el TFG, he constatat d'aquest fet i em va sorprendre perquè dins la meua família materna, el terme apareix de tant en tant com una paraula força integrada que es diu més com a broma però amb un to afectiu .

Així que tractant de comptabilitzar tot allò en l'aire que anava succeint i obtindre més informació externa, vaig aprofitar l'assignatura d'infografia per enfocar-ho com a complement pel TFG. Pel que vaig idear representar la transmissió o pèrdua de l'aixovar entre el meu entorn pròxim i els seus cercles.

INFOGRAFIA

La solució més directe però potser no gaire ràpida, va resultar via WhatsApp ja que per tema covid, no vaig tenir massa contacte presencial, de tal forma que era necessari un medi *online*. Tot i que l'opció més directa per fer enquestes passa per formularis Google o d'altres d'aquest tipus, el que plantejava necessitava de dades entrelaçades i lentes de recopilar, més que una qüestió quantitativa ja que el que cercava era fer una xarxa de connexions.

Hola! Estic realitzant una enquesta en format xarxa pel meu TFG. En el sentit que necessito que em respongueu a la pregunta:

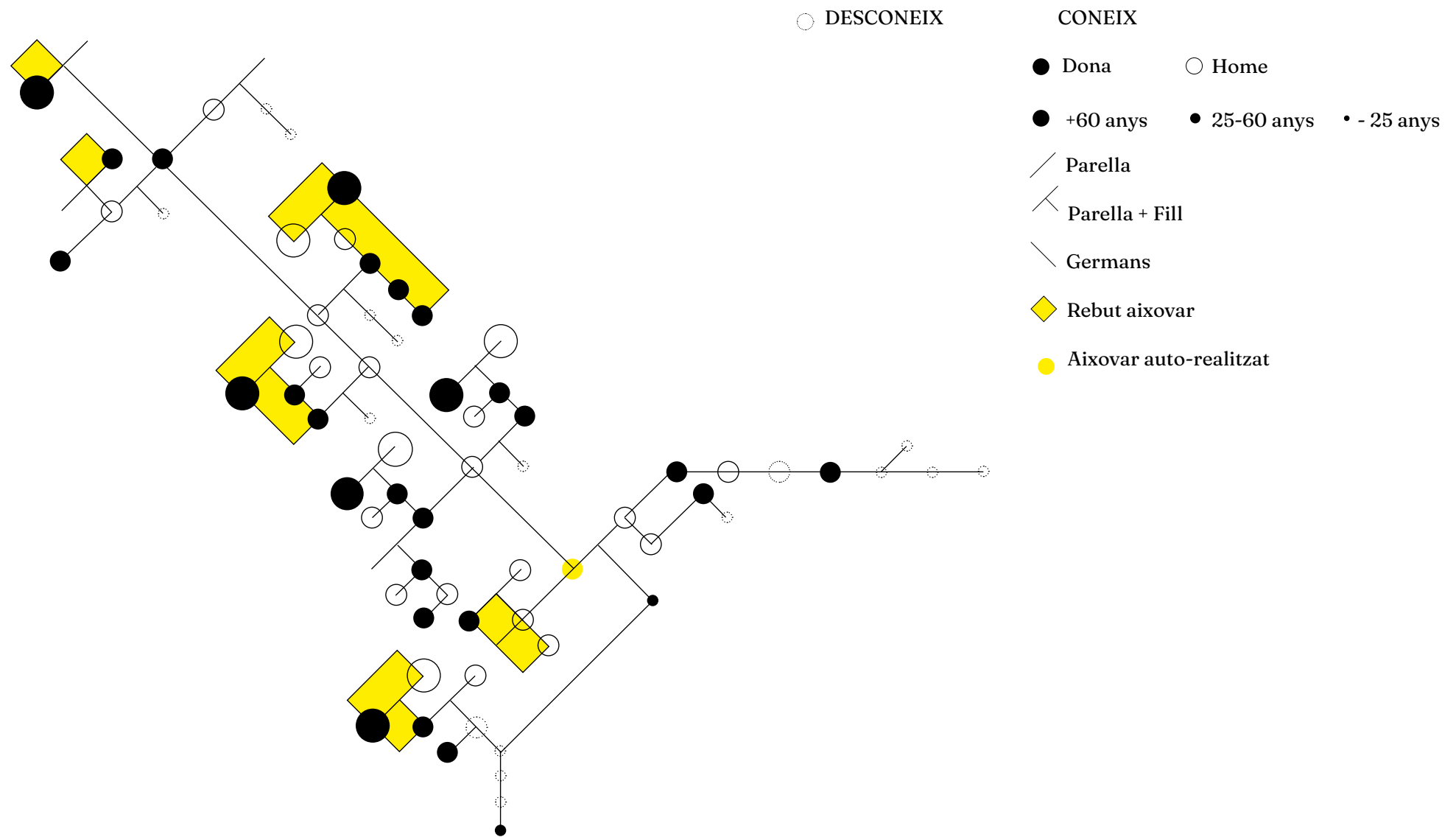
- Saps què és un ajuar o aixovar? SÍ / NO

- En cas SÍ: Has realitzat o rebut un?

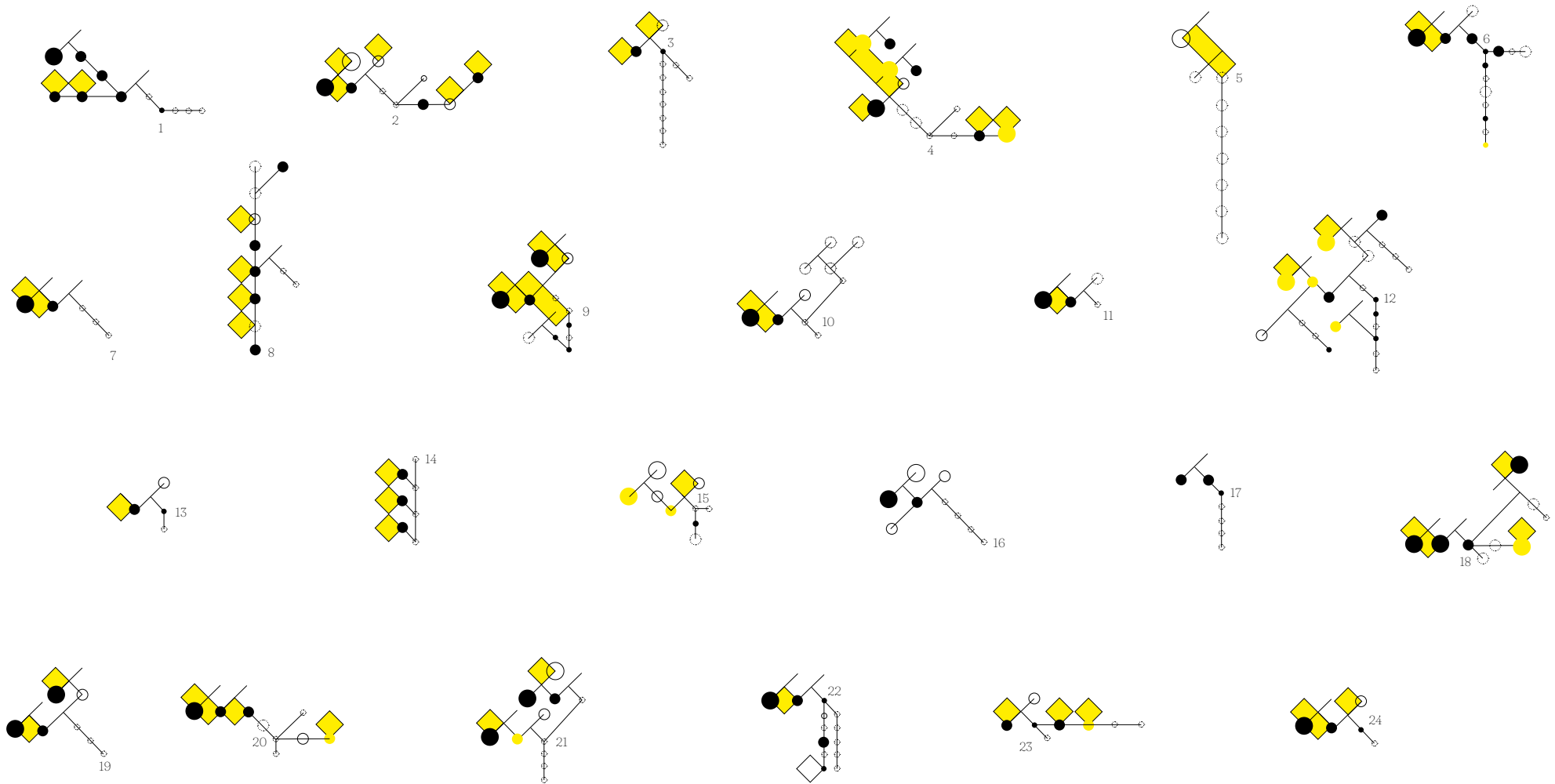
I aleshores expandir la pregunta al vostre entorn més pròxim. Sobretot m'interessa la relació familiar entre generacions (fills, pares i avis) però si podeu preguntar a germans, parelles, altres familiars, companys de pis, etc. Seria ideal, la qüestió és aconseguir arribar al màxim de persones del vostre entorn. Així que seria anar fent una llista amb tots els contactes que trobeu, siusplau indicant el nom, vincle que hi tens (tingues en consideració el gènere) i edat. (Mostra: Claudia, cosina, 14: NO / Paquita, àvia, 79: SÍ + FET)

Si no queda alguna cosa clara o qualsevol dubte avisa'm. Moltes gràcies! <3

SISTEMA GRÀFIC DE REPRESENTACIÓ

GRÀFIC 8. Infografia personal de la meua família que representa la transmissió d'aixovar.

GRÀFIC 9. Infografies resultants de les enquestes per: 1. Alejandro Sánchez 2. Rita Pons 3. Aura Oliván 4. María Prous 5. Mònica Ruiz 6. Sara Cortés 7. Akira Kamata 8. María Dolors Casas 9. Emma García 10. Anna Altadill 11. Laia Badenas 12. Marina Mas 13. Albert del Arco 14. Claudia Roca 15. Alba Casas 16. Aina Orduña 17. Blanca Besga 18. Marga Labordeta 19. Gerard Arbués 20. Júlia López 21. Paula Roca 22. Marina Salvador 23. Marina Aldave 24. Clara Moral (arxiu de dades en annexos)

INFORMACIÓ DE LA INFORMACIÓ

Mentre anava recopilant les dades específiques que havia demanat, on bàsicament només era una resposta i en cas afirmatiu dues de sí/no, s'estaven produint d'altres simultàniament que generen un impacte en les xarxes i a la vegada en mi mateixa. Resumint-se en:

- Informar de l'existència del terme aixovar.
- Establir vincles personals amb els enquestats.
- Incitar al diàleg entre les persones ja que arrel de la pregunta, fàcilment es generaven anècdotes al respecte.
- Qüestionar-me certs aspectes de la relació que s'estableix amb l'aixovar.
- Tindre en compte els petits detalls que passen per alt dins el discurs habitual i conèixer altres perspectives.

Aquesta va ser la primera resposta que vaig rebre i justament va ser força clau per enfocar el projecte. Davant aquesta qüestió vaig fer la reflexió sobre què comportava l'aixovar i vaig decidir que fos segons el criteri personal, si ella ho entenia com el seu aixovar, jo no anava a jutjar-ho. Més que tractar d'acotar els objectes que eren, el que m'interessava era saber si el terme s'havia llegat o no, fixant-me en l'acte i no els objectes.

IMATGE 22. Captures de pantalla de les enquestes realitzades.

Lo que tenia un dubte ... eh me àvia diu que n'ha fet perquè ella brodava i me mamre diu que n'ha fet però perquè ella va fer com la llista perquè li donguessin quan es va casar he entès. Mmm... No se a que te refereixes tu amb lo de realitzat, llavors no se si conten els dos o conta només brodat o com.

Àudio Alba Casa 23/3/21

Desde que vaig començar a sortir amb el que ara es el meu marit, la meva mare ja em va anar comprant tovalloles, draps de cuina... brodades. Es regalaven les coses basiques per començar una nova vida, un cop em cases i marxés de casa.

- Si, he realitzat i també n'he rebut. Vaig rebre el de la meva mare quan em vaig casar i vaig realitzar el de la meva filla.

Al meu poble, a Andalusia, tothom tenia molt present la practica del ajuar. Pero quan em va tocar realitzar-lo a la meva filla ja viviem aquí a Catalunya i no es veien tantes dones catalanes fent-ho. Majoritariament ho feien aquelles dones que havien emmigrat d'Andalusia o alguna altra part d'Espanya.

15:33

➔ Reenviado
Si era in conjunto de mensje y sobre todo ropas para montar el hogar que iba a construir 17:02

➔ Reenviado
Era sobretodo ropa de cama ,manteles ,toallas que solian estar preparados por las mismas novias y en otras confeccionados por talleres .
Se incluía bordado con iniciales de la novia 17:02

➔ Reenviado
Y se celebraba una reunion con jas amigas y familiares de la novia para mostrarlo . 17:02

➔ Reenviado
A mi ne regalo la abuela mantel y toallas del suyo .
Aunque fundamentalmente me lo fui comprando yo en Düsseldorf

Rita, mare, 54: Sí (ho coneix com a "dot" també) (té robes de la seva mare)

Cèlia, mare, 59: Si, però no ha rebut ni realitzat cap. Es va crear el seu propi ajuar amb el que es comprava de jove i ho guardava per quan es casés, que va consistir en parament de la llar i roba.

Isabel, àvia de la parella, 69: Si. No en va tenir, segons ella era hippie, no seguia les tradicions religioses i a més no pensava casar-se. Tampoc li agradaven aquestes coses "tan fines". La seva germana li va fer 4 llençols brodats. Pere, avi de la meva parella, 79: Si. Va tenir aixovar que li va fer la seva germana. Tenia tovalloles, llençols, mocadors de butxaca, alguna camisa, tovallons i estovalles.

ELIA, germana, 17: No coneix però n'ha rebut

laia Montse:
Novial (per la zona de Tarragona, diu) 19:21

IMATGE 24. Fotos de la gata Taifa i el seu *ajuar*

6.1 IMPACTE

Amb aquest fet, el que vull remarcar és l'impacte del reconeixement de la paraula i apropiació en el present que pot esdevenir en el significat personal que cadascú li aporti. De manera que s'enfoca en la l'acció de dipòsit d'afecte en l'objecte més que per les condicions com es presenta si són o no corresponents al que esdevenia la tradició passada.

LA GATA TAIFA

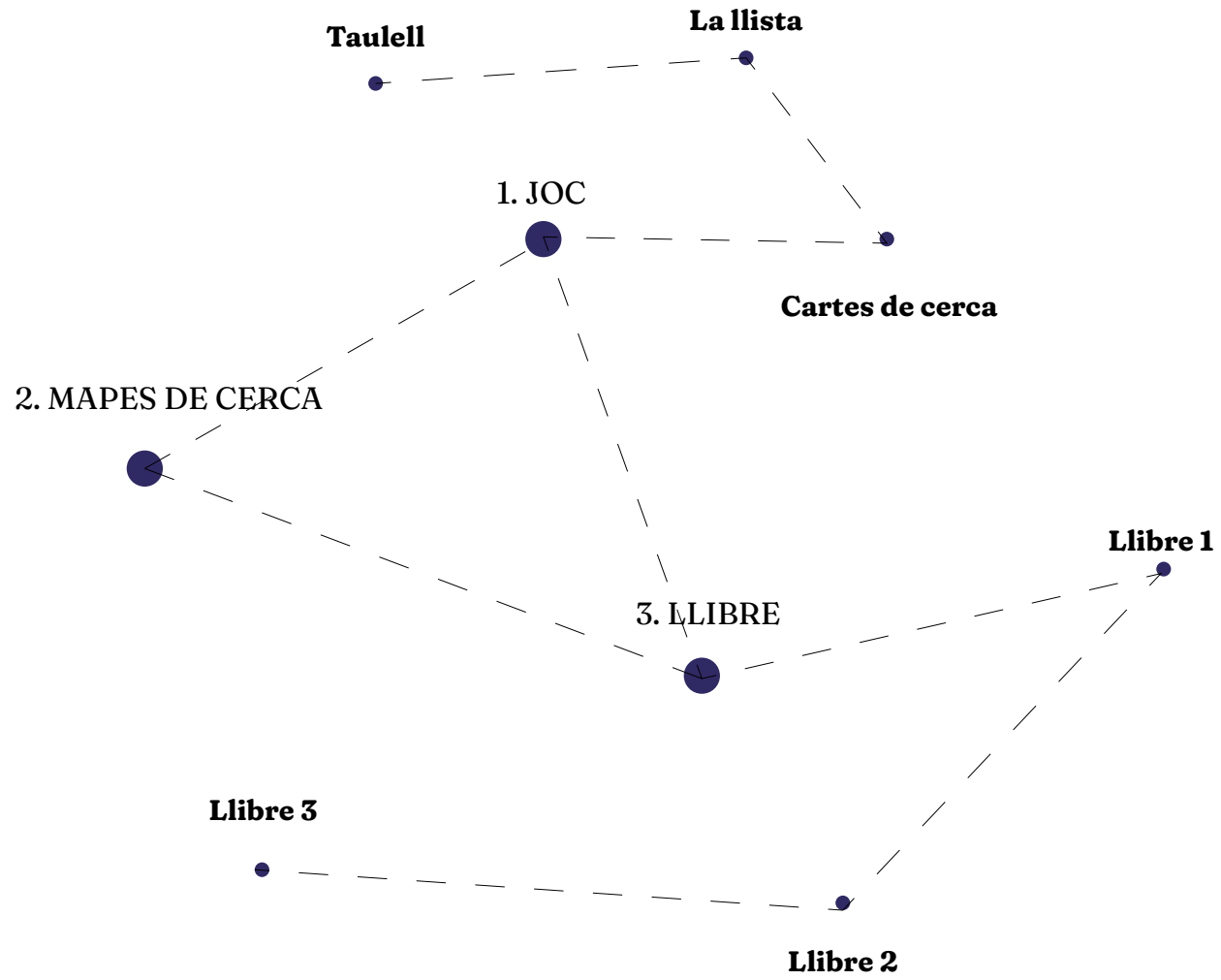
Recentment, la Marina S., persona del meu entorn a qui veig regularment i havia fet l'enquesta, va adoptar un gat. Aleshores, per sorpresa em va dir que li estava fent un *ajuar* a la gata i em va enviar aquestes fotos.

LES JOIES DE LA MÒNICA

Quan vaig presentar el projecte a classe, la Mònica desconeixia el terme i li vaig demanar que fes l'enquesta. Posteriorment, contestant als resultats, em va dir que potser si que n'havia rebut un ja que reflexionant, el seu avi li ha anat llegant joies de mica en mica considerant l'acte com el seu aixovar.

6.2 FORMALITZACIÓ

CONCLUSIONS

NOU AJUAR

Entre la introspecció que va generar elaborar contingut per a la revista, les lectures i els seminaris de l'Oriol Fontdevila, l'idea d'aixovar de la que partia és modificada.

En un primer moment, em basava en la construcció d'aixovar però finalment arribo a una altre conclusió i és que potser no cal fer-ne un sinó trobar-lo.

Partint d'una introducció en la teoria de Bruno Latour o Henri Bergson⁷ sobre la construcció del temps, aquestes trenquen amb el precepte social de temps és igual progrés o d'innovació constant sinó que el present es constitueix gràcies al passat i la desmitificació de modernitat. De manera que en temps no hi ha una idea lineal sinó que suposa la re-configuració constant de l'establert.

Aleshores, aplicant-ho a la meva experiència personal, enllaço l'aixovar a la meva realitat present amb l'exemple dels brots de la planta de la meva mare que esdevenen de la meva àvia i segurament quan marxi de casa, també m'emportaré un esque. Per tant, hi ha aixovar en el present, sense recaure en la fabricació o designació sinó que hi ha vincles amb la matèria que poden esdevenir aixovar.

PROPOSTA 2

DE LA REVISTA AL JOC

Partint de la pròpia cerca del meu aixovar, em vaig adonar que la narració era un procés massa solitari i totalitari de definició al emprar només el discurs narratiu, pel que em va sorgir la idea d'afrontar-ho com un joc on mitjançant les mediacions entre persones i els seus objectes, permetessin reflexionar sobre el tema.

La base del funcionament del joc:

Cada persona elabora una llista d'objectes personals reals en relació a un espai (per exemple: habitació i una pluja d'idees del que conforma la seva idea d'habitació) en un temps limitat.

A partir d'aquí, hi ha unes caselles o cartes que provoquen un re-pensament de la llista, traient i afegint objectes, intercanviant amb els jugadors, regalant... Interaccions que potencien les accions que esdevenen en els objectes per tal de reflexionar sobre els vincles entre participants i els seus objectes.

Per tant, els components del joc eren:

- Taulell
- Llistes
- Cartes

Aquest canvi de format prové dels objectes interactius que fan l'usuari actiu com són els jocs de taula o els oracles. Fixant-me en aquesta tipologia d'objectes que actuen com a eines, el que tracta era simular transaccions que s'efectuessin amb els objectes per tal de fer un planteig de què estem disposats a cedir o no. A més, no es tractava d'una cerca definitiva de l'aixovar sinó que cada partida d'esdevenir alguna cosa nova segons les circumstàncies en que es desenvolupés.

Un referent de joc del que partia era *El juego de la transformación*²⁵ que coneixia però no l'havia posat en pràctica. La idea de joc era justament el que volia tractar de recrear: un espai de reflexió. Tanmateix, quan per fi vaig poder jugar-hi va ser una mica decebedor ja que resultava complex de realitzar al haver massa variants molt concretes. Aleshores tenint aquesta consideració, l'objectiu era desenvolupar un joc senzill, que fes a l'usuari actiu amb una certa reminiscència a les labors de la llar i que tingués cert dinamisme.

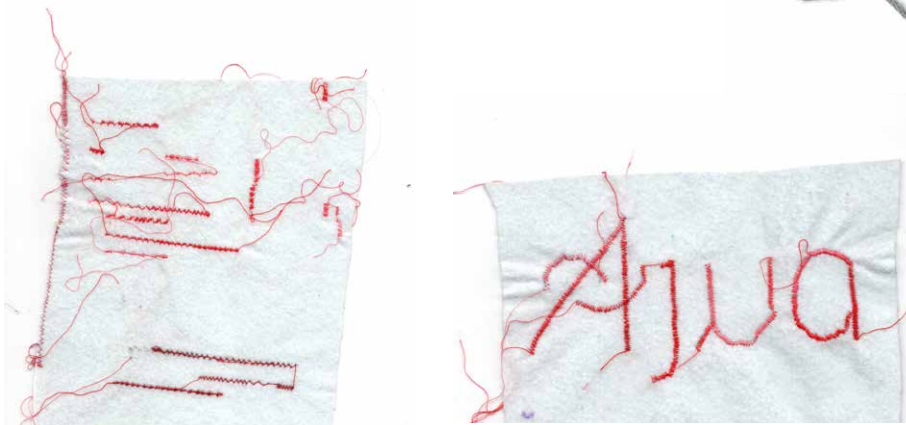
²⁵ Drake, J. (2021, 21 mayo). *Birth of the Transformation Game: tumbling into Grace*. Findhorn Foundation. <https://www.findhorn.org/blog/birth-of-the-transformation-game/>

EL TAULELL

L'element central del joc esdevindria en el taulell que considerava clau al ser el punt de trobada comú d'acció entre els participants i literalment el centre d'ubicació.

Tot i tenir gran rellevància, es plantejava d'estètica mínima mitjançats elements brodats o de costura amb el variant de colors, on dins del desplaçament en el taulell s'hi amagués una relació amb les labors de la llar, fent passar un fil per cada posició. Aquesta acció a la vegada registrava els moviments en gràfica que esdevien de les decisions de l'usuari.

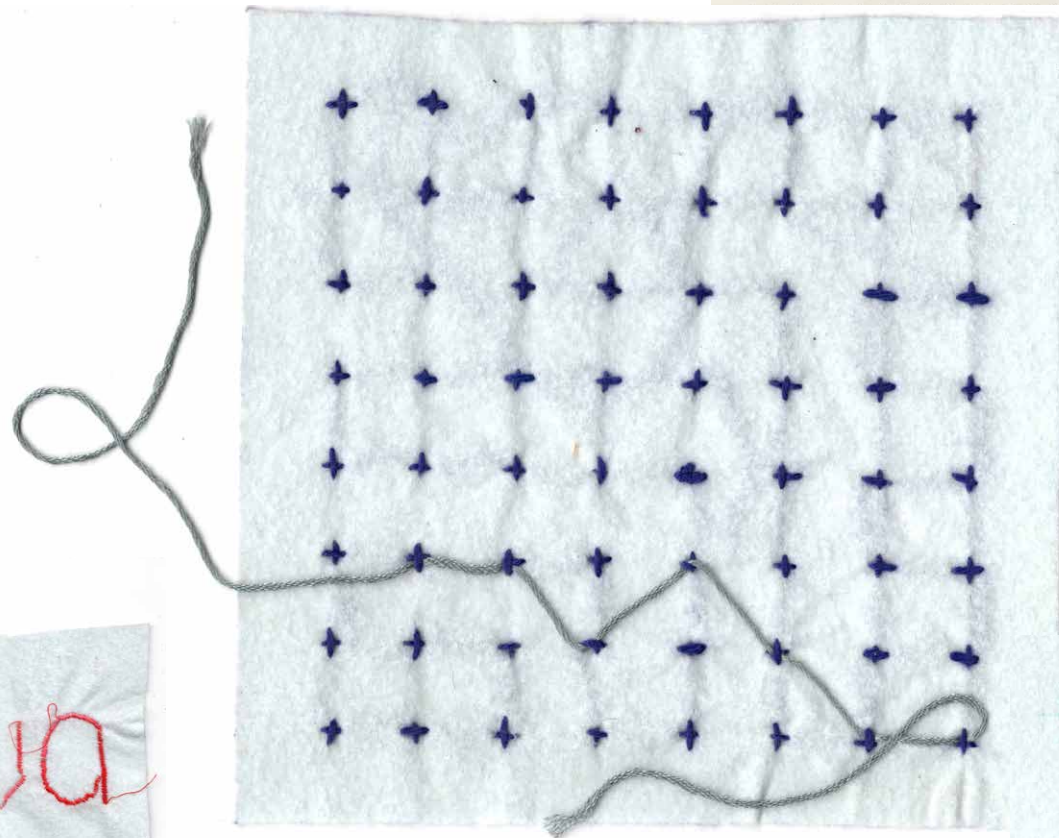
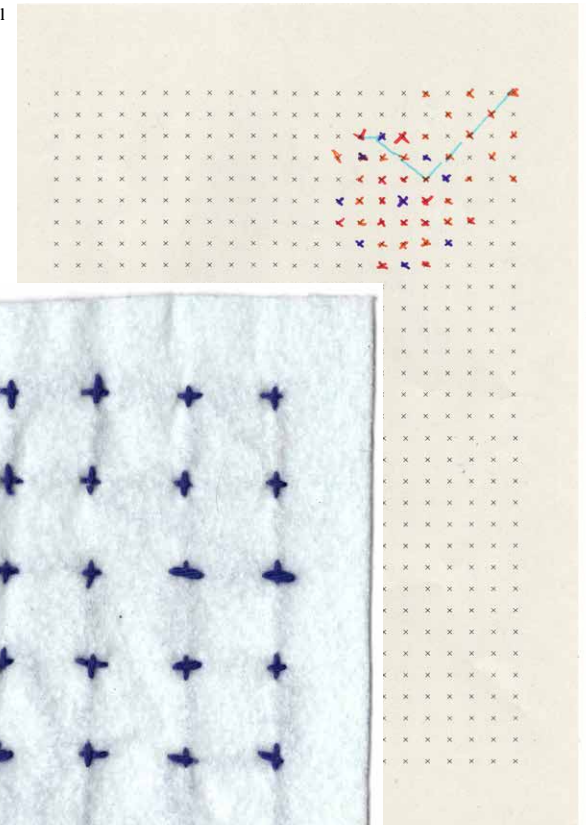
Aleshores cada participant se li atorgava un fil/ruta i l'objectiu del joc era aconseguir unir els dos incís de fil.

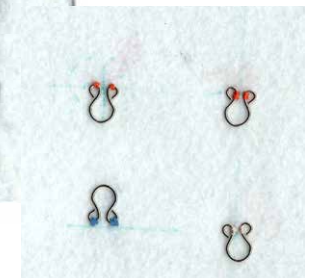
IMATGE 25. Mostres de feltre brodat.

Tot i que inicialment ja havia establert la imatge gràfica composta a partir de dues tipografies per mostrar el contrast: clàssic i contemporani. Al valorar temes productius, em van portar a canviar-la ja que tenia pensat fer elements brodats i la tipografia CirrusCumulus resultava idònia ja que era de traç regular, geomètrica i a la vegada ben peculiar.

IMATGE 26. Maquetes de funcionament en paper del taulell

IMATGE 27. Idea base del sistema d'anclatge del taulell.

IMATGE 28. Sistema d'anclatge del taulell II

LA LLISTA

La llista representa l'espai propi que materialitza els objectes del món físic en el joc. Dins d'aquest s'anirien afegint i extraient objectes personals pel que requeria d'un suport que es pogués manipular i escriure, econòmic i reutilitzable.

Tot i que resulta un element imprescindible pel joc com a potenciador de pensament, hi ha un gran problema: la formalització esdevé molt fluixa, potser el paper és la forma més pràctica o directa però volia tractar d'aconseguir un resultat més estètic.

Mitjançant aquesta pràctica em fa reflexionar sobre les coses massa personals per tractar de cedir en cap moment que tot i ser allò més important per un mateix no són compatibles, d'aquí sorgeixen els intransferibles (pàg. 51)

- ~~oito~~
- X llençols flors
  - X llibres Taschen
  - X coixí gran
  - Hobbie i llibreta
  - quadre pintats
  - X Camara blana
  - resites (cocodrilo)
  - X sabatilles
  - X prints flors pintures
  - X costurero
  - X bastidor
  - mirall
- X màquina de cosir
- LIBRES**
- OS+PC**
- X bolis Luis
- X revista pendre
- revista BCD
- X papiro flexi
- graba feta per mi

- Habitats pel pin
1. ~~llibres~~
  2. còmics X
  3. CDs, equip de música X
  4. Regals natalia
  5. Jocs de taula X
  6. PC X
  7. Apunts de la carrera
  8. Bartolo
  9. Rondres pintats
  2. ~~oito~~ * - mateix
- Llibres
9. Llibre fort Jordi
  10. Dibuix my bro
  11. Wife i llibret
  12. Ojito

IMATGE 28. Llista de resultats després de fer proves del joc d'intercanvi.

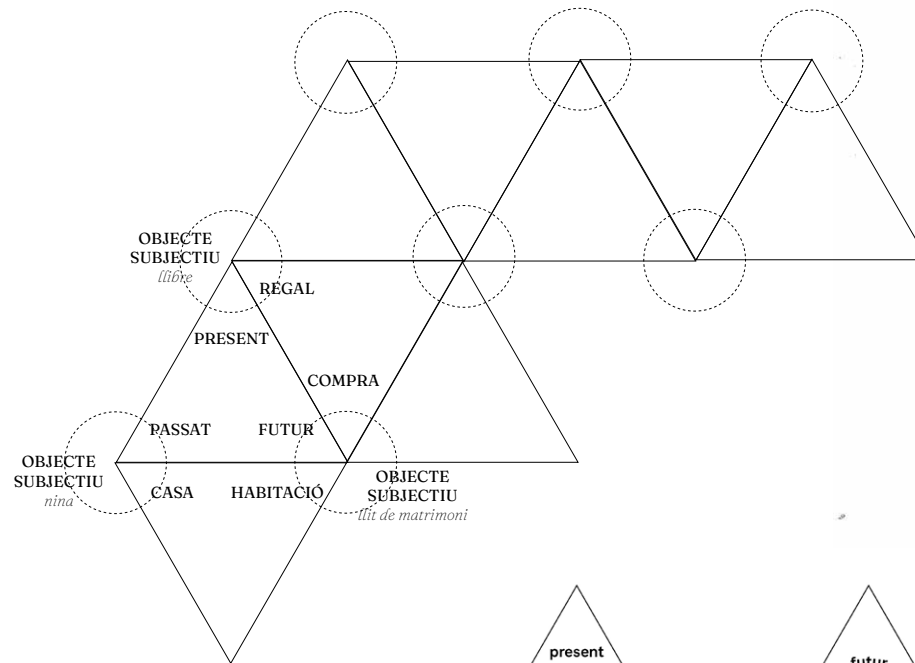
CARTES DE CERCA

Com a referent anteriorment esmentat, partia dels oracles ja que són eines personals que motiven respostes que s'adapten a la interpretació de l'usuari, no tenen una estructura tan rígida com els tarots, són portàtils... Una sèrie de valors que els trasllado com a cartes per al joc que incentivessin la recerca de més objectes a banda dels plantejats per a que hi haguessin resultats més inesperats.

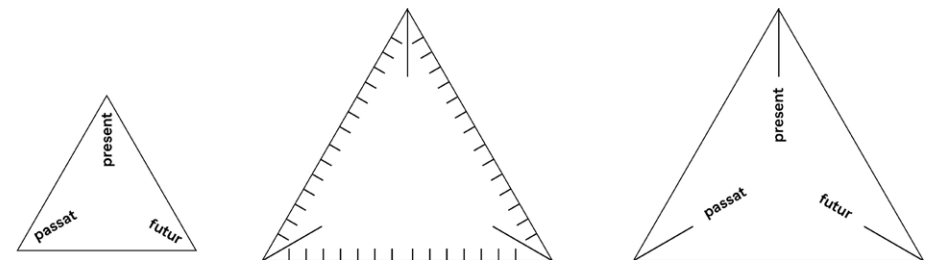
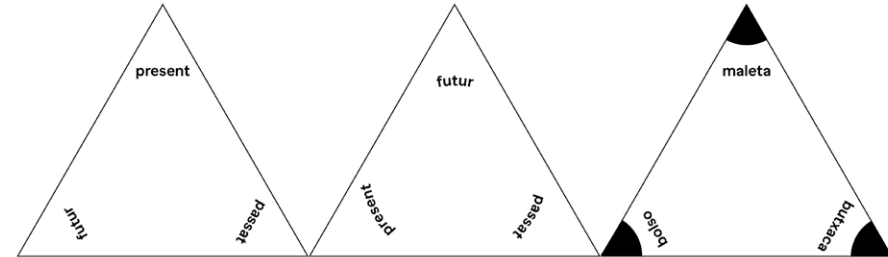
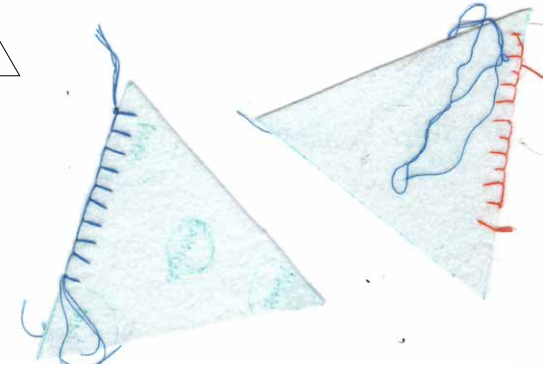
En un primer moment són cartes de format convencional d'on has d'extreure dues per fer diferents combinacions. No obstant, posteriorment apareix l'idea de realitzar-ho en format triangular per unir les puntes i fer composicions a partir de les seves sumes, tal com indiquen els cercles en discontinua de la gràfic 10.

Aquest nou planteig fica en dubte moltes coses, ja que potser amb els triangles ja és suficient i no és necessari un taulell, tractant de simplificar el màxim possible el joc. Pel que es tractaria d'anar pensant objectes segons les combinacions que resultessin. Exemple de variants:

- TEMPS: passat / present / futur
- ORIGEN: regal / compra / furt / compartit
- RECORD: tristesa / alegria / eufòria
- AFECTE: benestar / malestar / còmode
- RELACIONS: família / amics / coneguts
- ESPAI: casa / habitació / altres

GRÀFIC 10. Esquema de funcionament dels triangles que s'anirien encadenant com un dòmino.

Imatge 29. Proves de la gràfica dels triangles de cerca.

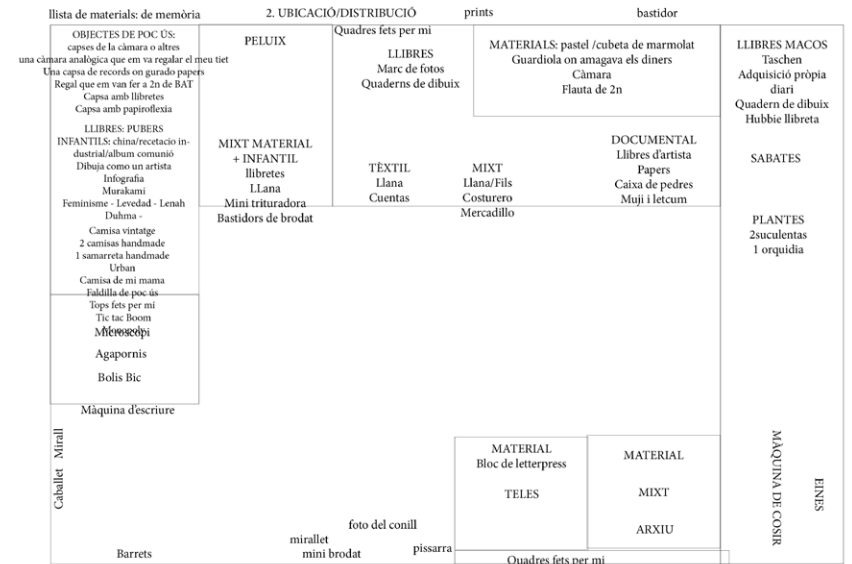
EXERCICI PER TROBAR EL MEU AIXOVAR

MAPES DE CERCA

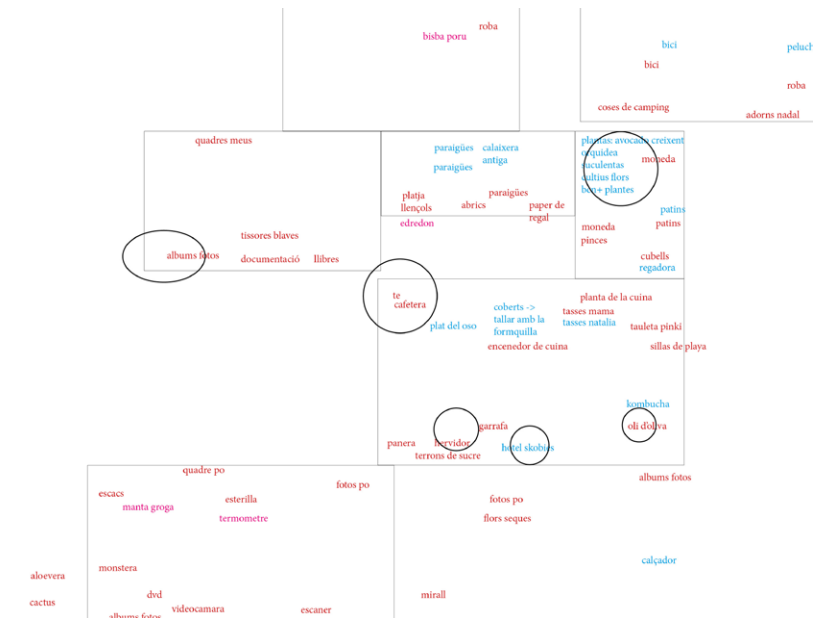
Per tal de poder fer la meua pròpia cerca del meu aixovar, em faig un mapa de consciència sobre tot allò que conforma casa meua dins els objectes que recordo per tal veure on es produïen relacions posteriorment.

Després dels exercicis anteriors on la descontextualització d'objectes resulta complexa, aquesta vegada ho faig a partir de la relació amb l'espai, començant per la meua habitació i seguidament ho expandeixo a tota la casa. Al viure amb la meua mare, alhora de representar-hi les seves coses, m'adono del vincle que hi ha entre els nostres objectes on sovint la meua realitat es construeix a partir de la seva, en el sentit que compartim molts objectes o hi ha coses que tenen un sentit de relació molt fort. Curiosament també em resulta més clar definir els objectes més característics seus que la immensitat que compona el meu espai.

Finalment d'aquest mapa objectual, resulta un garbell de relacions, on s'hi representa el meu entorn de persones dins la matèria.

IMATGE 30. Esborrany del mapa objectual individual.

IMATGE 31. Esborrany del mapa objectual col·lectiu.

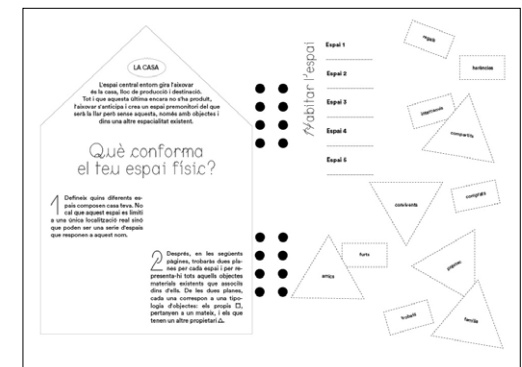
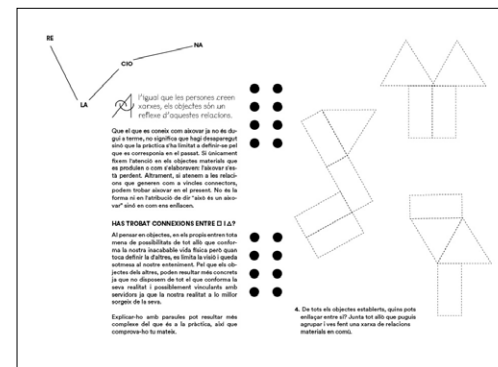
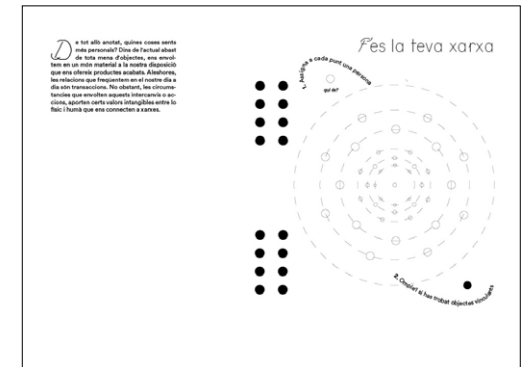
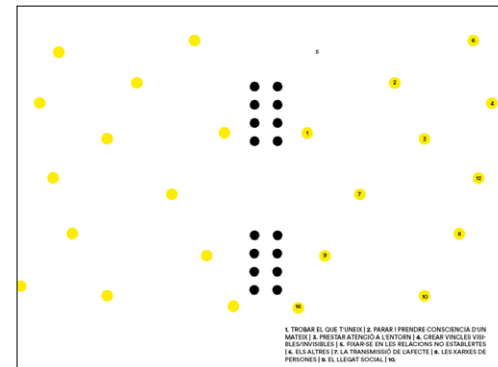
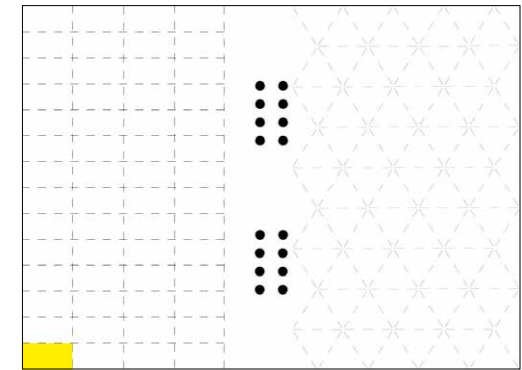
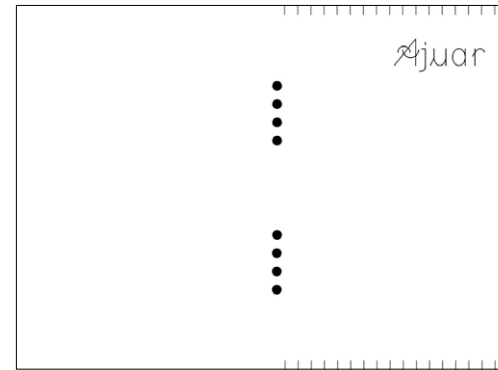

PROPOSTA 3

DEL JOC AL LLIBRE 1

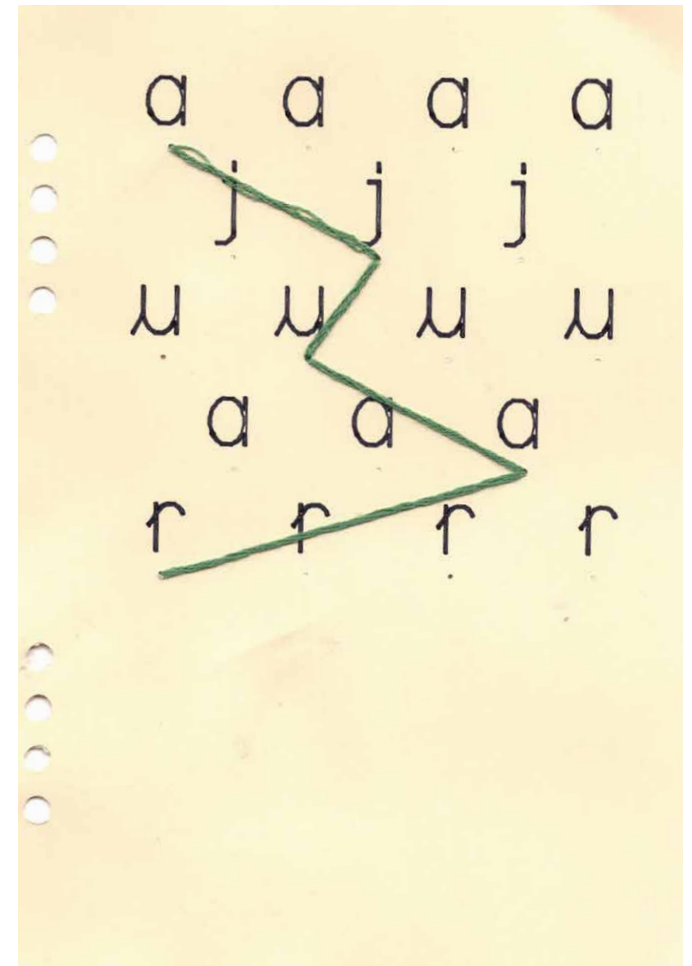
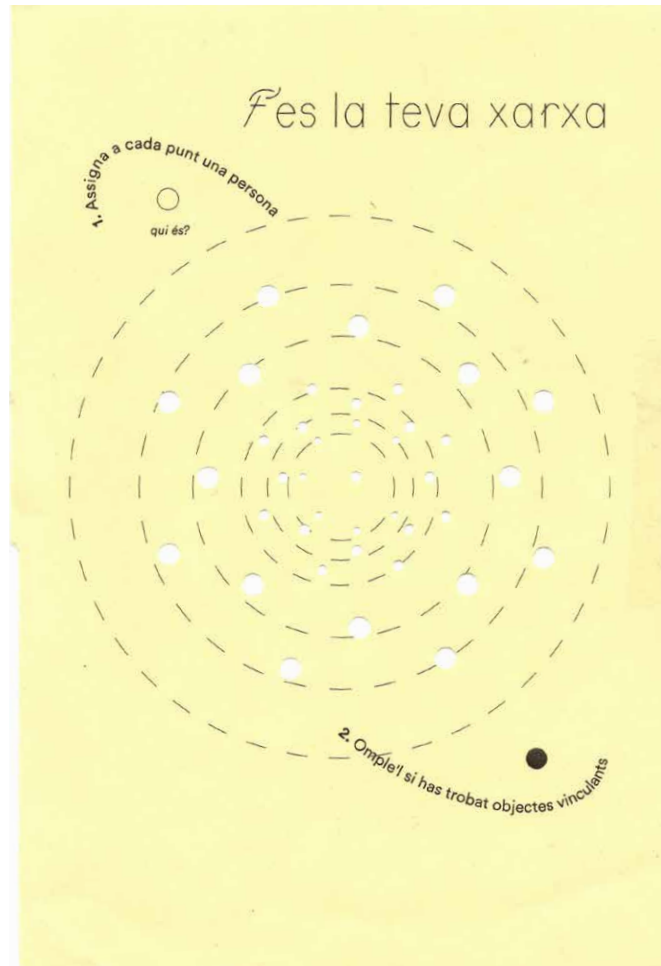
Hi havia certs problemes en el joc que no s'acabaven de resoldre, l'estructura estava clara però la formalització gràfica en com acotar les instruccions per a que esdevingués estètic fallava. En aquell moment l'estètica i l'ús/practicitat es trobaven encarats i no veia com resoldre-ho sense sacrificar un o l'altre. Aleshores, davant els carrers sense sortida, recorro a la meua tutora, qui em planteja canviar-ho a un format en el que em sento més còmoda: el llibre.

Així que del joc al llibre tampoc va sorgir tanta diferència, principalment afecta en la narració que ara barrejava relat amb acció, generant un objecte més guiat (*continguts explicats en la pàg. X*) i no un sistema únic. La peça es planteja com un llibret de paper de colors a una tinta negra, amb intervencions en l'interior d'encuny i enquadració per franges.

IMATGE 33. Dobles pàgines de mostra.

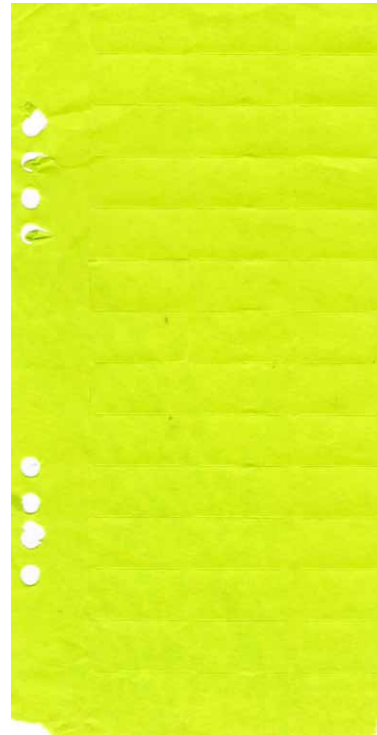
IMATGE 34. Mostres amb troquels aplicats i intervencions interactives.

SEGELLS

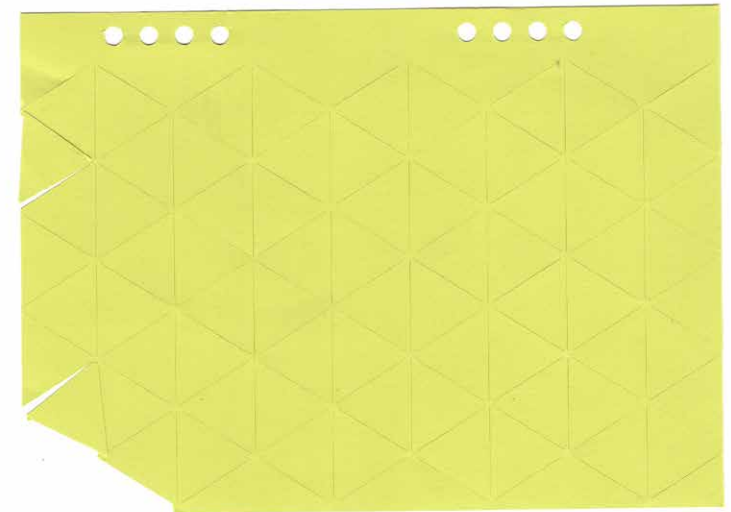
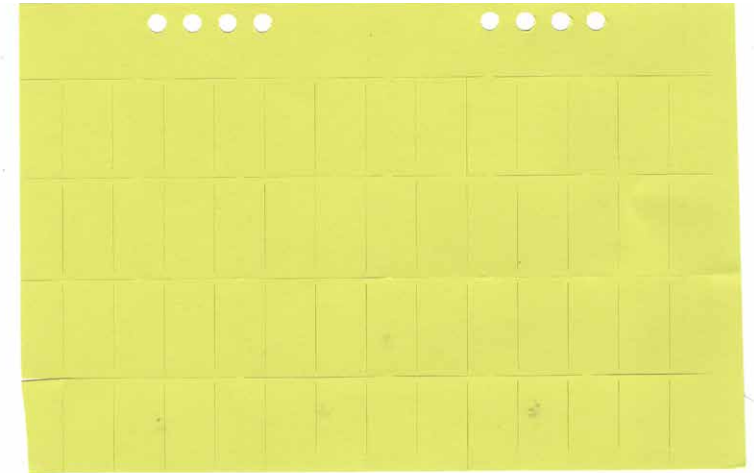
Introduint-me en el camp de del *papper cut*, gràcies a la Paola vaig descobrir els *plotters* de tall domèstics i vaig adquirir el model estàndard.

El gran desengany va ser en quant a la potència del sistema que és col·lapsa fàcilment i per fer l'encuny puntejat s'ha de fer línia per línia, cosa que no té tanta capacitat i li costa molt. Això provoca una simplificació màxima del les línies per tal d'aconseguir-ho en el menor número possible i cercant el balanç en un arrencat que no caigui ni sigui massa complicat d'extreure.

Una vegada aconseguits els encunys, el següent repte és que enganxés ja que aquests servien com a dipòsit objectual que després s'havia de reconstruir. Així que pensant un sistema d'enganxat fàcil sense haver de recórrer l'ús d'accessoris per a fer-ho, vaig recordar els segells de les cartes i gràcies a la Jo, vaig descobrir el secret: goma aràbiga.

IMATGE 35. Prova amb paper de seda

IMATGE 36. Proves inicials amb els papers que suposadament eren els escollits

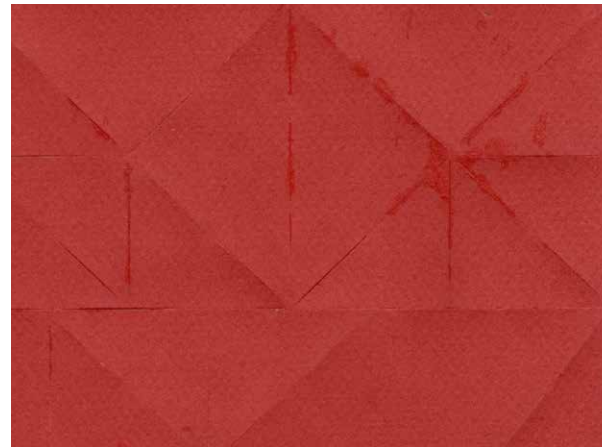
ENCOLAT

Les primeres proves amb goma aràbiga provenen d'una prestada per la Jo, on ja m'adverteix de l'efecte bufat que es genera i tal com deia això passa. Al ja tenir els segells fets doncs ho vaig aplicar directament però les peces individuals s'aixequen massa així que decideixo invertir el procés: primer encolar i després perforar.

Aquest canvi evita que la cola traspassi a la cara inversa del paper i que el bufat del paper sigui més general i no per individuals. (imatges XX de mostra. Tanmateix, encara que ja tenia els papers escollits i comprats en els qual s'aplicaria, decideixo buscar-ne d'altres per si

Resolta la primera part, ara quedava solventar l'enganxat que depèn quan s'enganxava bé o no. Després d'un llarg procés de proves i errors arribo a les conclusions que:

- Els papers porosos resulten més eficaços tant per emprar la goma aràbiga ja que no s'ondulen tant, s'enganxen millor com per a superfície a enganxar.
- No totes les gomes aràbigues actuen igual i millor estendre en quantitat que apurar massa. A casi gastar-se la primera, vaig comprar-ne una altre d'una marca diferent i a més, també vaig preguntar al taller de Barra de Ferro que em van aconsellar provar directament amb la pols i fer jo mateixa la barreja. El resultat d'aquestes dues resol els problemes d'enganxat.

IMATGE 37. Resultat de primer troquel·lar i després encolar (traspàs)

IMATGE 38. Resultat de primer troquel·lar i després encolar amb els papers inicials que a causa del encolat, s'han de canviar (bufat)

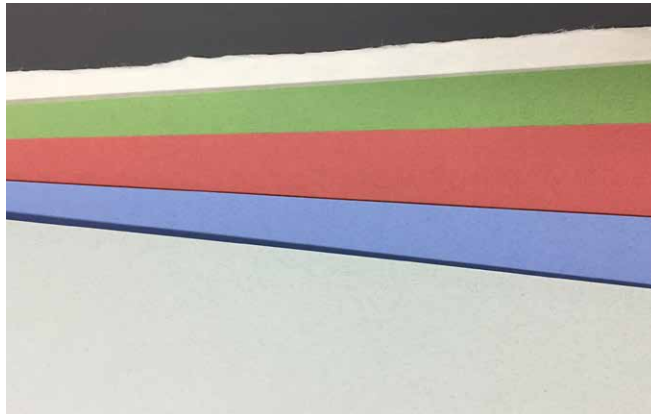

IMATGE 39. Proves en paper reciclat (esquerra) i japonès (dreta)

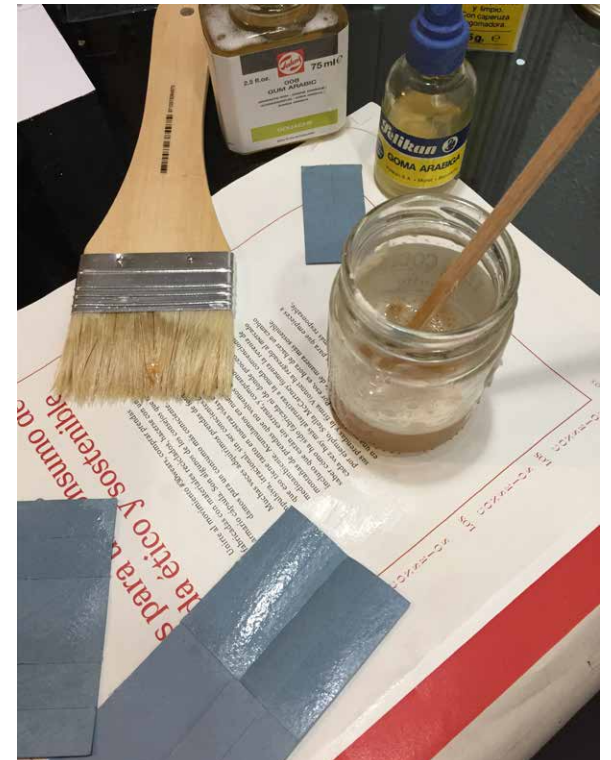
IMATGE 40. Paper inicialment escollit

IMATGE 41. Estil de la gamma cromàtica dels papers

IMATGE 42. Procés de bufat del paper al aplicar goma aràbiga

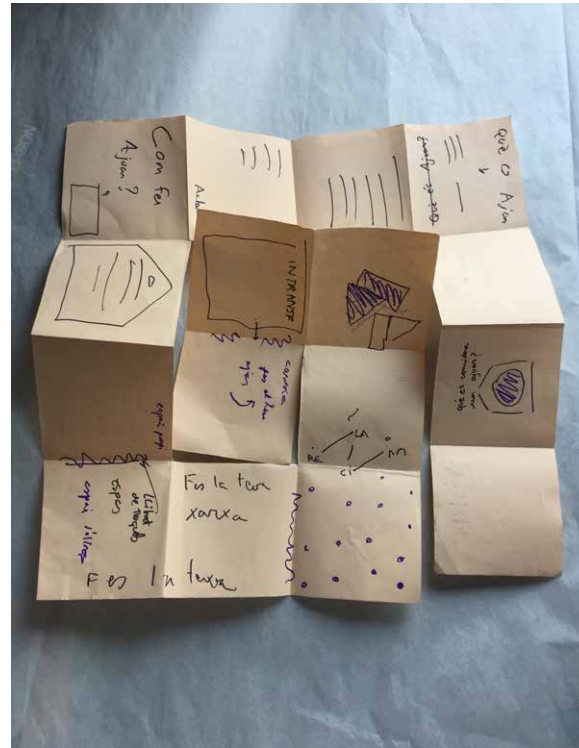
IMATGE 43. Proves de diferents gomes aràbigues

LLIBRE 2

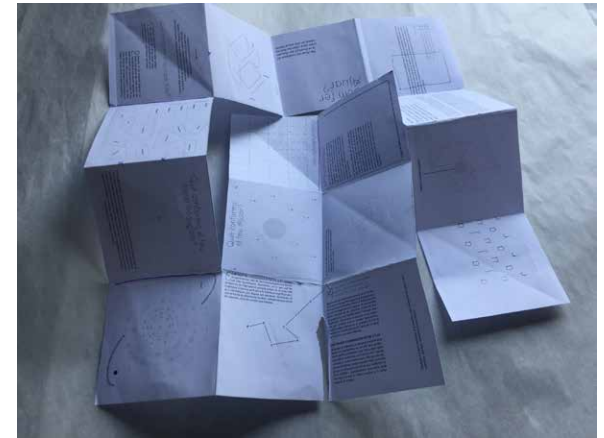
Anava tot cap endavant fins que faig la maqueta del primer, em trobo davant d'una previsualització física del que serà i no m'agrada. El problema residia en que el format com ho havia desenvolupat era massa convencional a pesar de les intervencions que s'amagaven en l'interior, la peça sencera no era gaire interessant ja que ni era tan críptica per semblar un objecte peculiar ni gràficament tan potent per despertar interès.

Conseqüentment reaccionant a la primera maqueta, es fa un canvi de format que acompanyi més a la narració, on en un inici sembli un petit llibret en acordió, fins que a mesura que avança la lectura es transformi en una peça desplegada/taulell. Aleshores s'ajusta quasi tota la informació precedent al nou format amb uns mateixos continguts/estructura però tenint en consideració el davant i darrere de les planes.

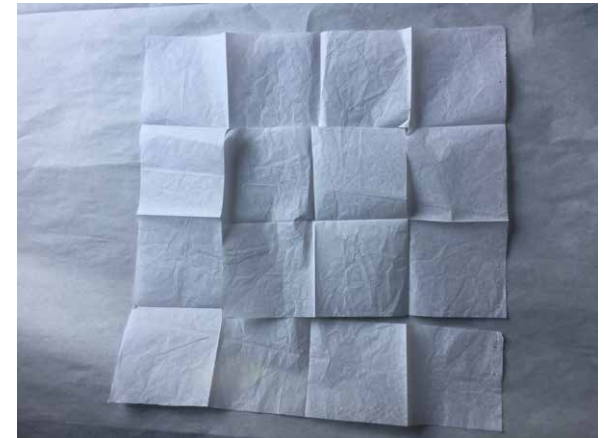
Al presentar-li a la Jo, m'assenyala una sèrie de problemàtiques i inconvenients que es generen en l'objecte: poc consistent i massa fragmentat per a girar de plana, vigilar la rigidesa del paper perquè els plecs no quedin gaire elevats... Per resumir, una mica complicat i poc pràctic a nivell utilitari/interacció però també hi havia punts interessants que m'ajuden a desenvolupar la següent proposta com és l'ús de la cara interna com a pla d'actuació o la mutació del objecte.

IMATGE 44. Premaqueta en brut del llibre 2.

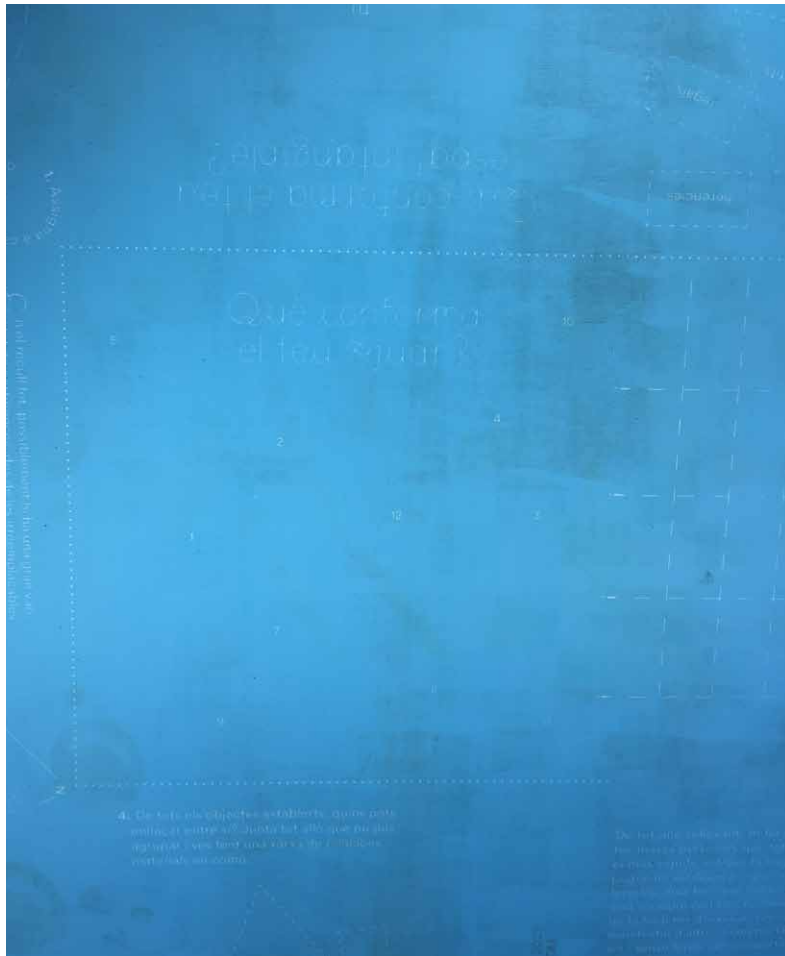
IMATGE 45. Mini maqueta impresa del llibre 2.

IMATGE 46. Proves de plec menys marcat amb altres tipologies de paper.

IMATGE 48. Pantalla mal revel·lada

Abans de procedir al canvi de format, volia intentar resoldre tot els problemes plantejats mitjançant un treball pràctic amb l'objecte físic present. No obstant, durant el procés d'elaborar la pantalla per a serigrafia, finalment no va arribar a passar i es queda en una pantalla mal revelada.

A banda de les línies i el treball tipogràfic amb tan de detall amb el que estava treballant, l'acetat on ho vaig imprimir era d'un dubtós negre que no acabava de revelar bé.

Massa fina 20pt

Força just 10pt

Correcte 50pt

Sobre segur 14pt

LLIBRE 3

Davant les dificultats presentades i altres valoracions d'impressió que m'obligaven a tornar repetir la feina, es decideix fer una última volta al format, reduint els talls per a que sigui una peça més consistent i a la vegada més fàcil de manejar. També es fa un augment al gruix de línia general per anar sobre segurs i del cos de la tipografia.

7 RESULTAT

El resultat final prové del recorregut fet al llarg del projecte, on és gràcies a aquest procés de proves, errors i redireccions em porten a la formalització final: un llibre per fer l'aixovar en el present.

L'objecte recollit és de mida reduïda per a que sigui un element portàtil i no ocupi gaire espai, a diferència del precedent aixovar objectual. Tanmateix, quan s'empra, s'expandeix el format i es compona per múltiples elements.

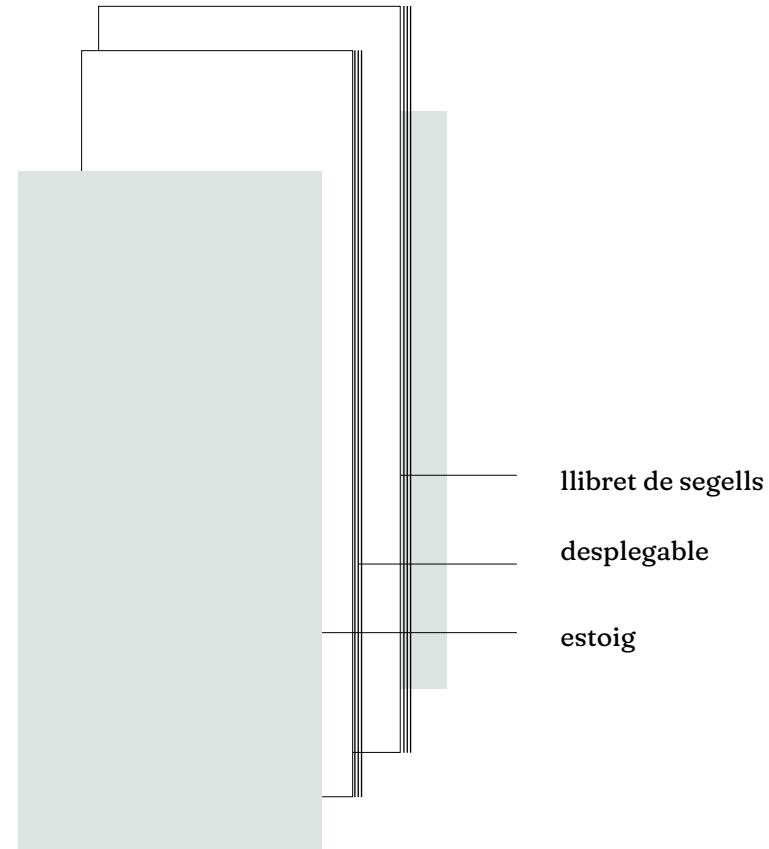
FORMAT FINAL

Principalment la peça es forma per dues parts, recollides dins un estoig obert per la part superior d'una mida de 110mm x 210mm.

El desplegable és l'element principal que conté tota la narració i relat a seguir, combinant explicacions amb exercicis.

El llibret de segells és el complement del desplegable que inclou tots els encunyats per aplicar segons les instruccions del llibre.

L'estoig és on es recull tot per tal de mantenir la peça unida.

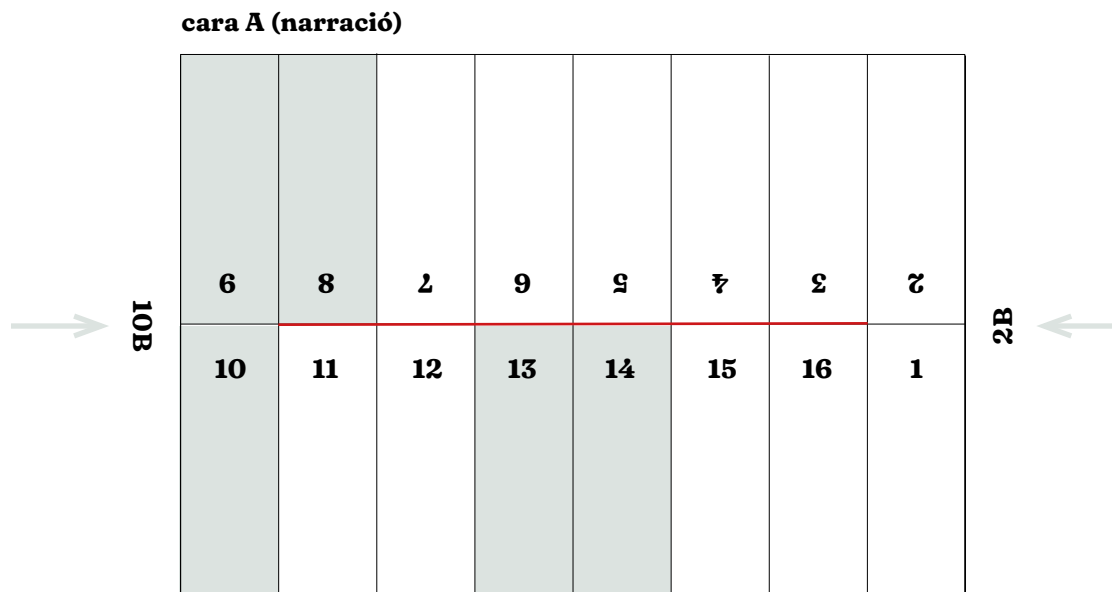
GRÀFIC 11. Esquema dels elements del llibre

EL DESPLEGABLE

Full sencer de 550 mm x 400 mm, tallat pel centre, en paper japonès i plegat en plecs de 70 mm x 200 mm de tal forma que queden recollits dins d'1 i 16 que fan de portada i contraportada.

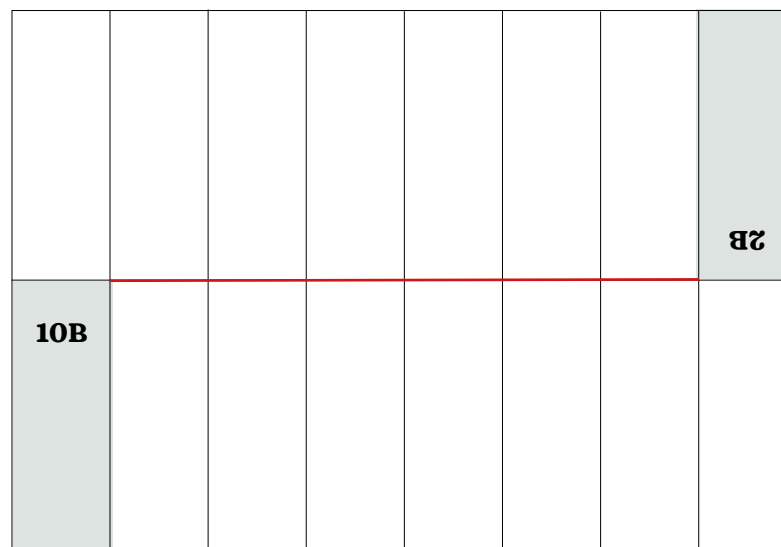
La lectura general es realitza tal com s'indica en la gràfica 12, en el qual hi ha dues intervencions en la cara inversa. Tanmateix, si es segueixen les instruccions del llibre, l'ordre es veu alterat en les pàgines indicades.

La transparència del paper provoca que hi hagi elements de la cara B reflectits però aquesta plana resulta més un pla d'intervenció que explicatiu. A més el seu ús està pensat per una vegada quasi acabat el relat de cara A, fer-ho servir com a taulell (referència pàg. 35) completament desplegat.

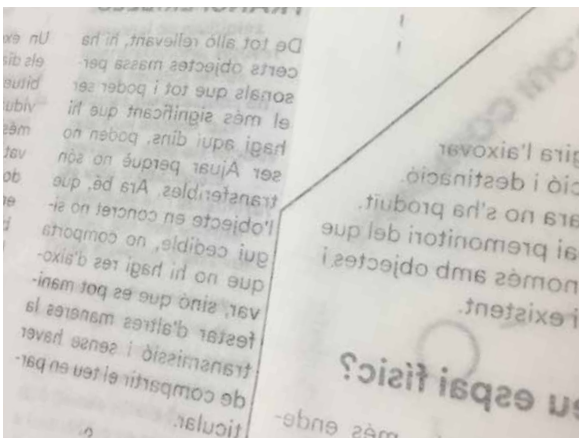
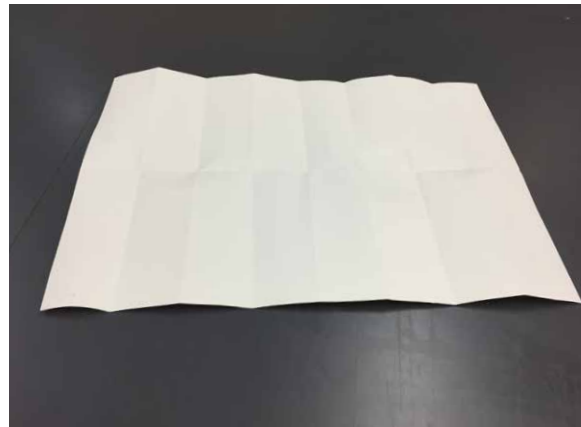
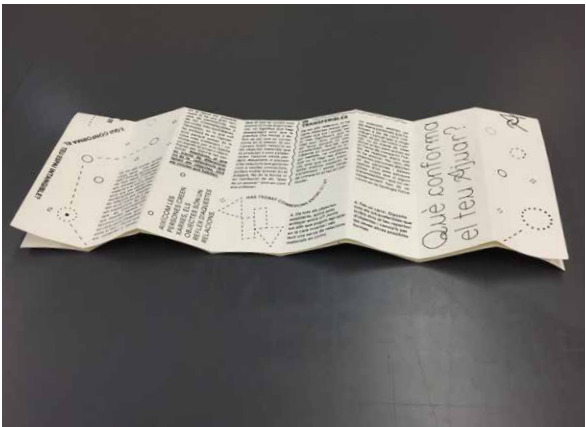
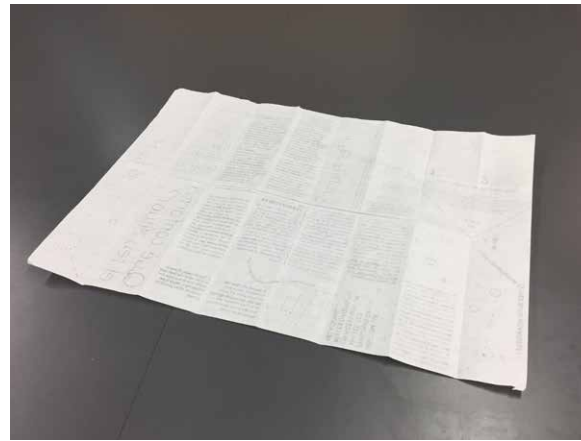
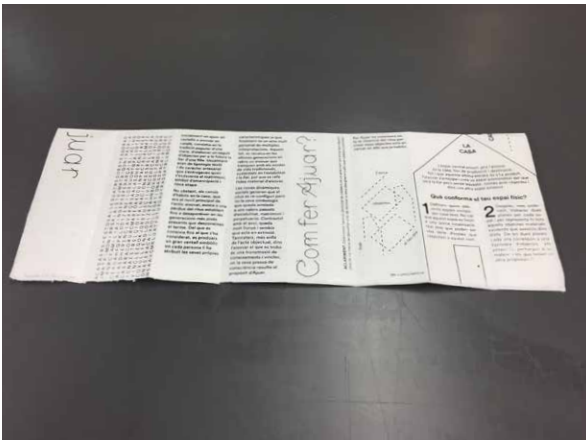
GRÀFICA 12. Esquema de l'estructura objectual i narrativa del desplegable (cara A)

cara B (acció)

- alteració de l'ordre de lectura
- intervencions en cara B
- troquel·lat

GRÀFICA 13. Esquema de l'estructura objectual (cara B)

Observacions:

La tria del paper és fonamental pels diferents factors que s'han de valorar:

- Contrarestar l'efecte elevació dels plec que anteriorment ocorria amb el format de llibre 2 (imatge 44) al desplegar-se.
- L'enganxat dels segells sigui adhesiu ja que la tipologia del paper afecta com s'ha esmentat anteriorment (pàgina 43).
- El gramatge del paper no sigui gaire elevat per a que no s'acumuli gaire marge d'error en el gruix del plegat.
- Transparència del paper que interessa pel joc de davant i darrere.

IMATGE 49. Proves en diferents papers.

IMATGE 50. Mostra de transparències.

CONTINGUTS

El caràcter general de la publicació no pretén ser unes estrictes instruccions per que facis el teu aixovar si més no, aportar exercicis que accionin la pressa de consciència sobre que pot significar per un mateix avui en dia aixovar i de què es forma. Pel que combina explicació i part pràctica per a exemplificar allò explicat en un mateix. L'estructura del relat es forma de:

1. Introducció

Breu contextualització de l'aixovar tradicional en el present i com esdevé Ajuar, emfatitzant el caràcter ambigu del terme per la forma com ha evolucionat la seva concepció i reconduir-lo cap a l'atenció en l'acte.

ACCIÓ: Sopa de lletres amb múltiples connotacions del que pot esdevenir aixovar.

COM FER AJUAR?

2. La casa

Ubicant l'espai central de l'aixovar ja que és el lloc on es produeix físicament i a la vegada la destinació intangible que encara no ha passat, aquest apartat tracta de representar com es constitueix la casa objectual d'un mateix a partir de la consciència.

ACCIÓ: 1. Nomenar espacialment els 5 "espais" que conformen la casa de _____

2. Omplir-los d'objectes propis i els d'altres persones en els segells.

3. Persones

El següent pla són les persones que conformen el entorn des de un planteig força lliure a la interpretació ja que les relacions humanes són les més presents o definides i hi estem més familiaritzats.

ACCIÓ: Fer la teva xarxa de persones

4. Connectar

Havent fet una mirada cap al que compon la realitat personal de cadascú, Ajuar el que tracta és d'enllaçar la matèria i les persones, fixant l'atenció en els vincles que es creen per tal de trobar allò d'aixovar que habita en ells, actes relacionals.

ACCIÓ: Enllaçar objectes propis i d'altres. Del que s'havia construït per individual, ara es tracta de reordenar-ho mitjançant les relacions que hi podem trobar per tal de fer una representació afectiva.

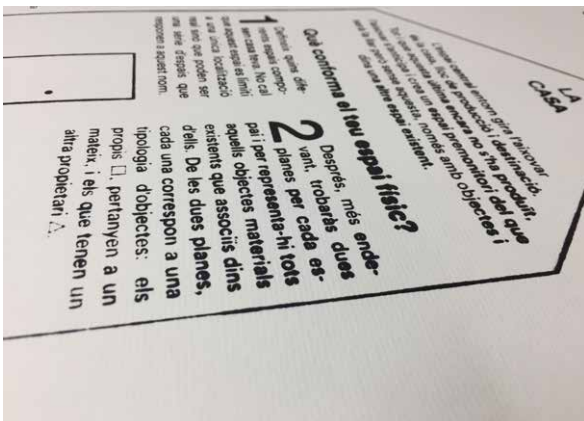
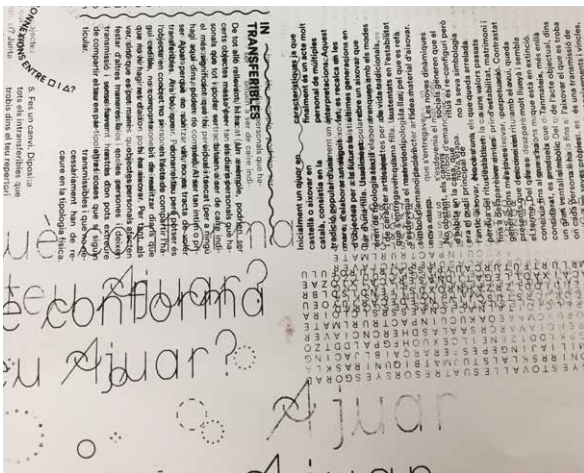
5. Intransferibles

Dins la propietat, hi ha coses massa personals que recauen en un àmbit massa privat no compartible. Tanmateix, segurament aquesta cosa tan rellevant té un impacte en la persona i és aleshores quan no és en l'objecte en si, sinó en aquell rastre deixat que habita la transmissió.

ACCIÓ: Canviar allò intransferible pel seu rastre cedible.

IMATGE 54. Exemplificació de la direccionalitat parlada (1 horitzontal + rasclata gran) (2 vertical + rasclata més estreta).

IMATGE 53. Proves d'error en la pressió.

PRODUCCIÓ

La producció és realitzada per mi amb serigrafia ja que necessitava d'una tècnica ràpida, gran format i que es pogués imprimir en tota mena de papers.

Al fer un treball tipogràfic amb força detall, tot i l'augment del cos de lletra per a evitar el màxim de possibles errors, s'empren una pantalla de 100 fils a 18s.

Amb la pantalla perfectament feta, aquest cop el problema va ser a l'estampar ja que la pantalla era força gran i jo no ho sóc gaire pel que després de múltiples intents, mai aconseguia exercir la força per igual i quedaven zones desiguals.

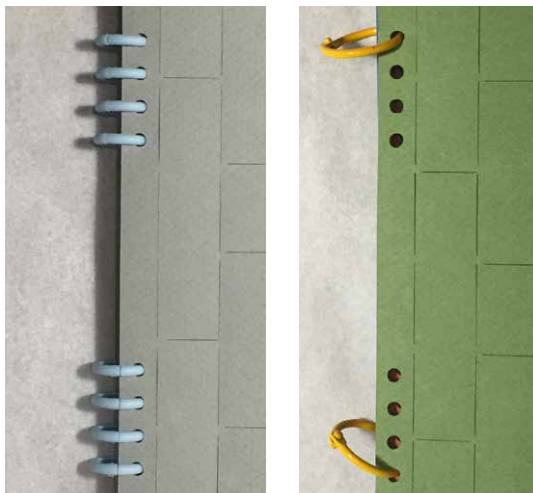
Finalment, resulta que el problema provenia de la direcció (imatge 54 (1)) que requereix d'una rasclata massa gran per mi. Al efectuar el canvi de direcció i rasclata més petita (imatge 54 (2)), es nota una millora considerable en les estampacions on ja resulta una pressió regular.

LLIBRET DE SEGELLS

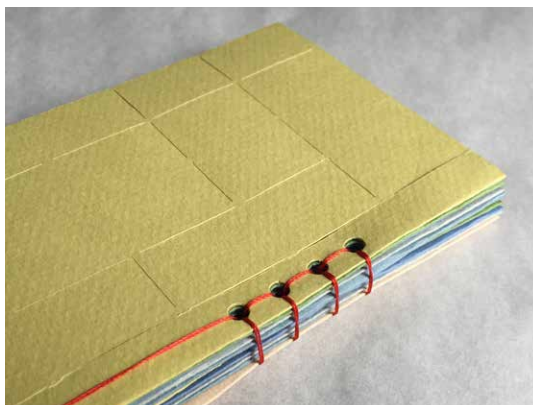
Posteriorment a la prèvia dels encunys, ja tenint més nocions sobre el tema i “tècnica”, es procedeix al treball final d’encunyat que parteix i conserva força part del que anava a ser en el llibre 1. De forma que són pàgines individuals amb una enquadernació per franges, adaptant-ho al nou format vertical, plegant per la meitat de pàgina. A més també s’aplica un canvi de dimensions als segells que en un principi eren tots iguals i ara es fa una composició de rectangles i triangles irregulars.

Els colors escollits provenen de la gamma de papers *Papel Mi-Teintes de Cansón 160g/m* ja que els previs, *Woodstock de 140g/m de Fedrigoni* s’ondulen massa i no acabaven d’enganxar bé. Aleshores, es trien uns colors poc saturats i clars per a que es pugui escriure-hi bé, fent una combinació de 6 aleatòria (5 per casa i 1 d’intransferibles), on cada llibre inclouria una combinació diferent.

L’enquadernació tot i que en un inici estava plantejada per ser en anelles al final resulta fer-se amb un cosit d’enquadernació japonesa per no fer tant relleu i per la relació amb el món tèxtil.

IMATGE 55. Proves de diferents enquadernacions

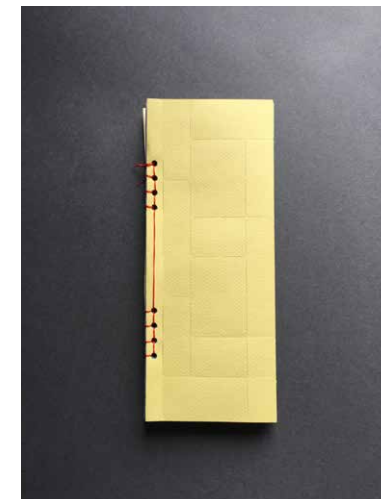
IMATGE 56. Enquadernació japonesa.

IMATGE 58.
Llibre de segells.

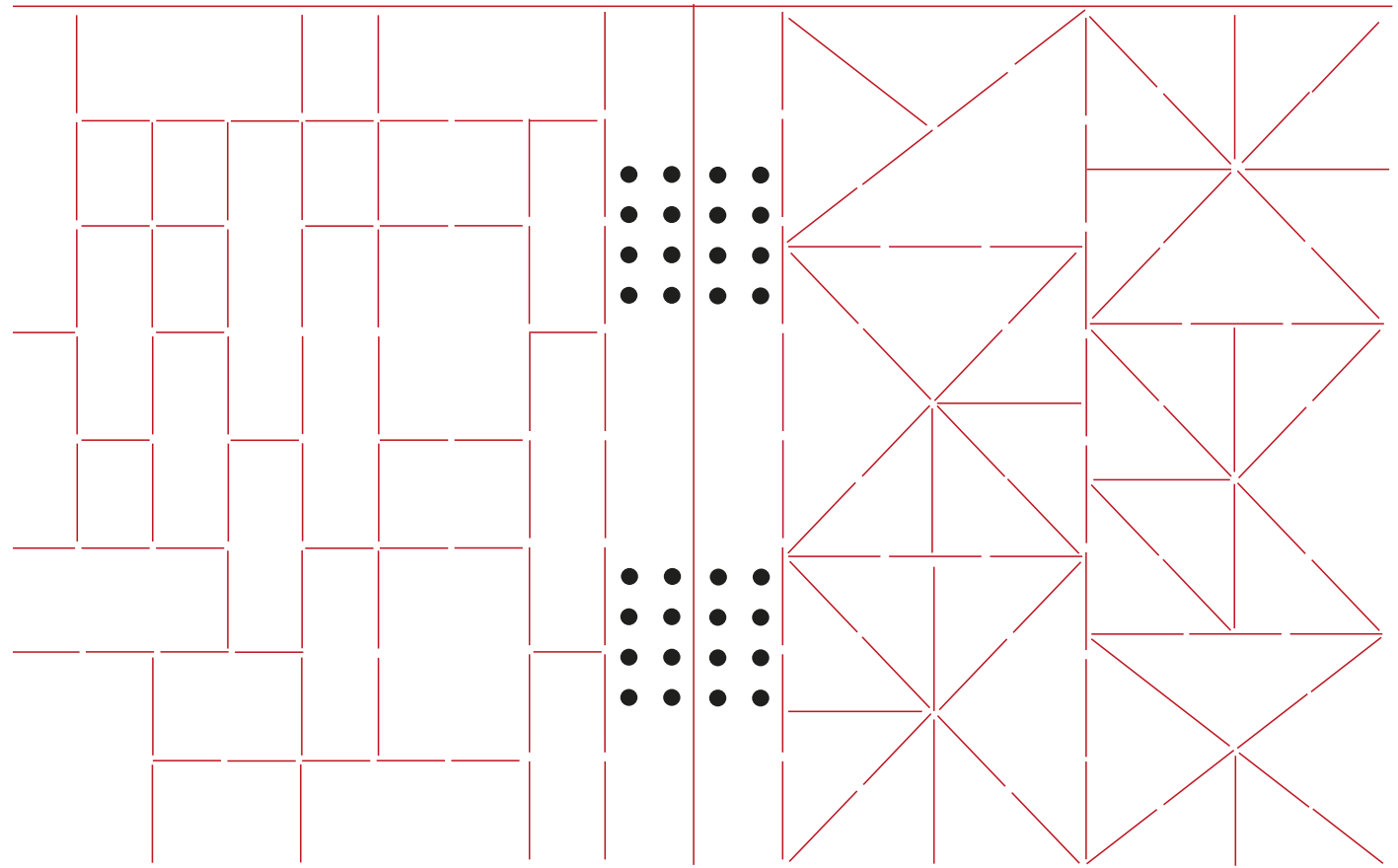
IMATGE 57. Revés brillant.

LLIBRET DE SEGELLS : CASA

Cada espai designat és definit per un color que té dues planes de segells per a omplir d'objectes personals i d'altres persones segons la forma dels segells.

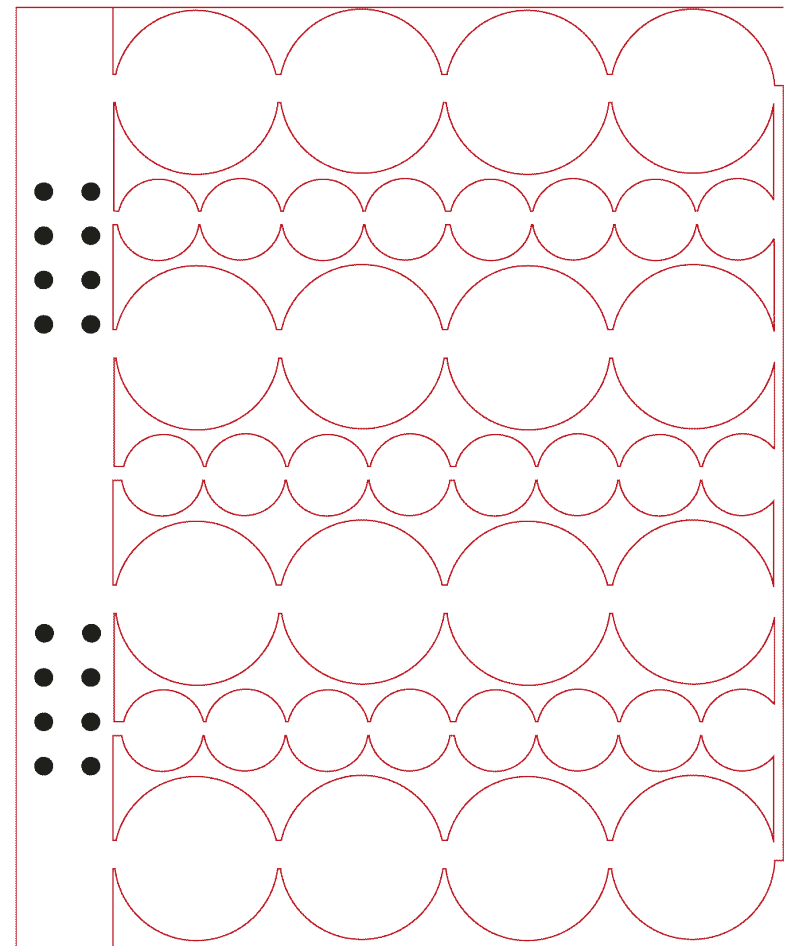
IMATGE 59. Document de tall dels segells, aprofitant una impressió per realitzar les dos fulles.

**LLIBRET DE SEGELLS :
PERSONES**

Tot i que inicialment es plantejava per a fer-ho dibuixant, el text quedava poc definit i no acabava de quedar l'ordre clara. Aleshores, ja que la presència de segells indica acció, s'afegeix aquesta nova tipologia de formes, iguals que les del relat per a que també s'apliquin mitjançant els segells.

IMATGE 61. Document de tall de persones.

L'ESTOIG

L'estoig esdevé de caire textil per la reminiscència amb la seva procedència del món de la llar. Aleshores es fa una funda sencilla, un pel rígida, que és força adaptable al gruix variable del llibret i de tacte contrastat amb el paper.

Incialment es parteix de l'idea de fer-ho amb cartró pedra rígid i l'aplicació de gomes als extrems com es mostra en el conjunt d'imatges 62. Tanmateix, el resultat no acabava de funcionar.

Finalment les costures de l'estoig es realitzen mitjançant la puntada *blanket stitch*/*punto festón*, una tipus de bordat tradicional bàsic que es realitza en els contorns de les peces, aplicat a tèxtil per la versatilitat de moldeig.

IMATGE 62. Proves de diferents formes d'estoig amb goma elàstica

IMATGE 63. Estoig final

PROTOTIP 1

IMATGE 64. Prototips inicials en diferents papers per comprovar practicat

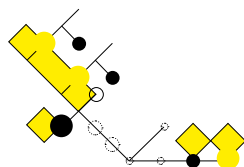
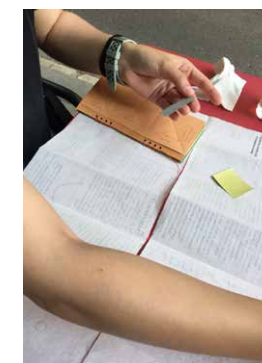
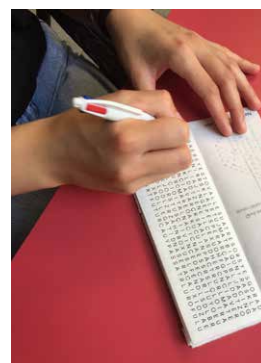
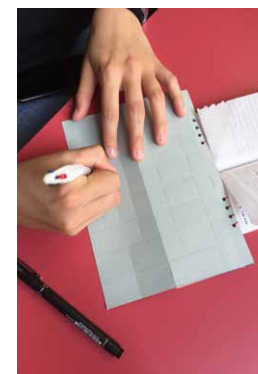
POSADA A PROVA I

Una vegada tenint tots els elements claus enllestits, faig una primera prova de d'interacció amb una amiga que abans de l'enquesta, desconeixia el terme aixovar i tampoc coneix gaire el projecte ni el que va a fer.

María P. 22 anys (*amiga*)

Quedem en un bar i li trec el llibret, un bolígraf, una ampolleta d'aigua i un pinzell esponja. Amb aquest fet vull recalcar la portabilitat del llibre que esdevé idònia. El mateix tap de l'ampolla ens serveix per mullar el pinzell i en aquest sentit pràctic, el llibre compleix la seva funció.

Aleshores ens estem una hora aproximadament, on més o menys ho va entendent i ho desenvolupa segons l'espaiat, l'únic que falta aclariments per definir quan s'ha de fer una acció o només és una pregunta en l'aire.

IMATGE 65. Proves de diferents enquadernacions

NATALIA: Criteri a seguir dels vincles fets.

MARÍA: Aquesta part d'aquí l'he fet basant-me en coses que quan jo les faig o quan les veig, és com em relaxen i és com connecto amb mi mateixa i és com coses que em recorden al passat com records i aquesta part d'aquí és com més relax i coses del meu dia a dia.

N: Conclusions en generals del llibre en si, bueno això ja ho veig jo que falten indicacions de lo que s'ha de fer.

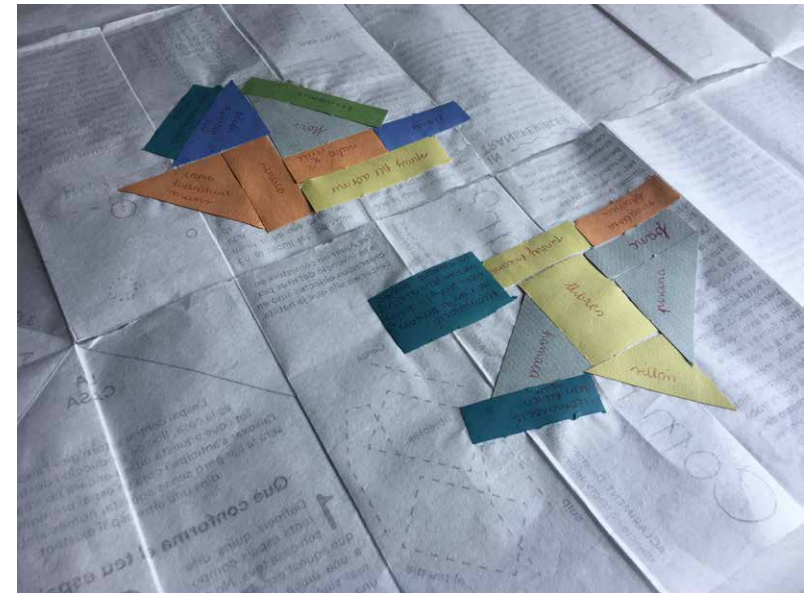
M: Sí, això si com que a vegades estava una mica perduda però el format com es presenta és molt interessant i osigui si, igual falten algunes indicacions però tu vas marcant bastant el recorregut a través dels pliegues i tal. I això de qui si... si després no serveix de res pues sua però si ho vols tornar a plegar és una mica merder però molt bé.

N: A nivell personal quines conclusions has tret?

M: En plan ara és com lo que tu dius que ara no es fa el ajuar este tal qual però com que s'ha transformat i ara es fa d'una altre manera i que vulguis o no. Osigui, no sé jo m'he donat conte de coses que són molt importants al meu voltant i coses com que no voldria donar-li a altre gent. Que són coses quotidianes, saps? Que igual son coses quotidianes però que tenen bastant de valor i que no m'havia donat compte i que realment com que... A ver com que son molt poètic però com que no podria viure sense aquestes coses saps i... Pro si que m'agradaria compartir amb la gent del meu voltant perquè es com no sé si jo disfruto, m'agradaria que la gent del meu també ho disfrutés

IMATGE 66. Interacció amb els segells.

IMATGE 67. Resultats de la prova de Maria P.

RESUM:

- + Narració/objecte desperten interès
- + Esdevé dinàmic
- + S'estableix vincle amb els participants (sobretot si són coneguts)
- + Descobriments de vincles

- Falta definir les tasques
- No tanca

IMATGE 68. Transparències resultants.

INTERACCIÓ AMB L'OBJECTE

Al no ser un objecte convencional ni estipular una metodologia clara d'ús, els usuaris es relacionen més intuïtivament, explorant l'objecte. Sense gaire informació prèvia, només es deixa la premissa de ser llibre, una paraula força as-sentada i a la vegada oberta que inquieta al no saber que es produirà de fer.

A l'inici habitualment tracten de desplegar la peça sencera per tal d'entendre la seva totalitat fins que després comencen a analitzar part per part. Tot i la curiositat que s'aplica en tots els casos, dins de les diferents proves cadascú ha sotmès el llibre a la seva voluntat com els casos anteriors en que tot i haver desenvolupat una metodologia més previsible, s'establien diferents modes d'ús. En el primer cas, per exemple es va ocupar aleatòriament l'espai dels segells i en el següent cas, es retalla i modifica els segells a conveniència, sense importar gaire la pauta deixada. Dins d'aquests usos fora el marge de previsió, cal destacar la intencionalitat volumètrica que converteix la plana en llibre/objecte.

En un primer moment al encara no disposar del llibret narratiu físic, vaig posar en pràctica el dels segells d'on va resultar una altre forma d'interactuar amb l'objecte, reproduint-lo en petites altres extensions volumètriques similar a un exercici de papiroflèxia.

IMATGE 73. Varinats objectuals

RESULTAT FINAL: CARA B

10B

2B

Què es considera un quadre aixovar/hovial/dot?

Segells de colors buits i enganxats (variables)

10B

2B

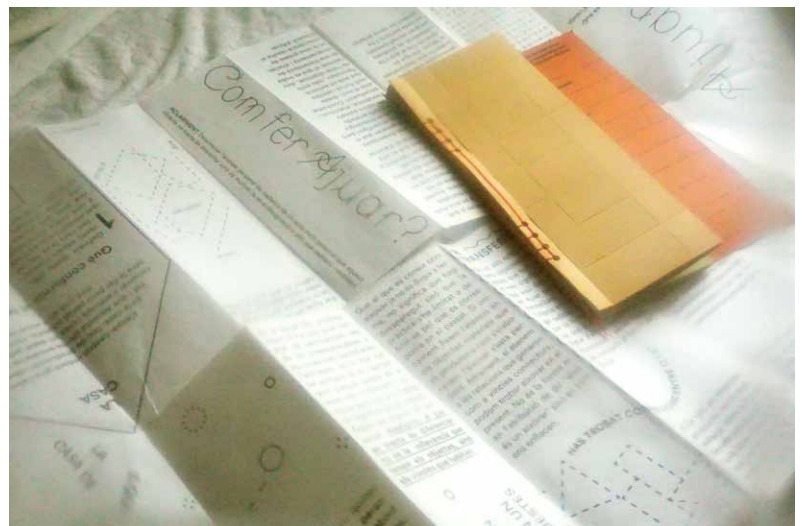
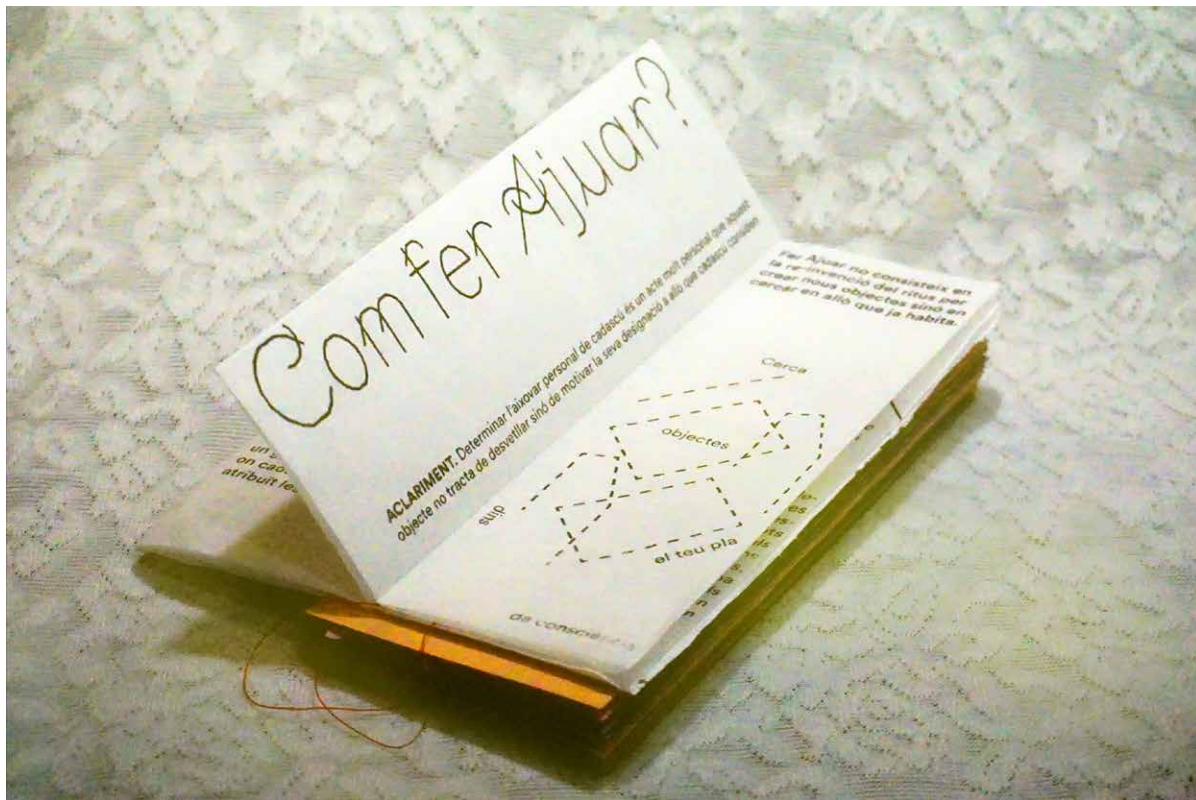
Espai 1

Espai 2

Espai 3

Espai 4

Espai 5

IMATGE 77. Mostra del projecte

8 CONCLUSIONS

Finalment sentenciar allò més rellevant del projecte, es podria dir justament que perd la màgia dels ecosistemes de trames de comprensió al tractar d'estandarditzar-ho tot i quedant en quatre paraules digeribles però tretes de context. Amb això vull dir que el què he après o considero que he fet és la importància de les xarxes de persones que no tan sols constitueixen les persones sinó que també en són resultat els objectes, accions i afectes intangibles que es materialitzen com a resultat.

Partint de l'idea inicial de fer una revista i un objecte d'instruccions per fer objectes d'aixovar, mirat amb perspectiva, comportava fer una regularització de l'aixovar que més aviat s'aproximava a la col·lecció encapsulant-ho. El que s'esdevé amb el transcurs del projecte és una consciència cap a les trames que s'amaguen o passen desapercebudes però que constitueixen la realitat com la gata Niebla²⁴ i permeten el manteniment del present. Són els elements que responen a un context, situació i temporalitat que estan vius i es transformen com l'energia que mai desapareix. Així que és en la capacitat d'entrellaçar el passat de forma alterna que es troba l'idea de progrés en el present, més que creure en un fil constant d'evolució temporal.

Per això, l'aixovar que prové de pràctiques humanes, tot i que avui en dia del significat que representava en un passat ja no s'exerceix, és en altres vies de relacions amb la matèria i les persones que es segueix produint. El seu valor més que definir-se per els objectes resultants o la sèrie de condicions com es dona, resulta en els vincles que produeix de manera atemporal i que avui en dia també es poden constatar. No obstant, al desaparèixer termes que designen relacions objectuals (no humanes), els vincles entre la matèria i les persones són menys conscients.

Dins la recerca efectuada, tot i que el treball es centra en la temàtica de l'aixovar, he de dir que el coneixement obtingut més valuós sobre aquest, prové de l'experiència personal d'aportacions que han donat peu amb aquest projecte. En un inici ho valorava com un extra, com d'anècdotes ja que ho considerava poc vàlid/fiable però finalment després de la teoria llegida (no sobre l'aixovar però sí sobre com reaccionar al present), em fa valorar que són aquestes experiències viscudes de coneixement popular on es pot trobar la informació més viva/real del que suposa l'aixovar. Amb aquest fet, s'albira el costum a rebre la informació establerta i regulada però cal valorar les altres vies de coneixement que generen *lo comú*, les persones.

Realment durant el projecte han aparegut reptes entre els quals destaco la posició de l'autor com a media, al no produir un objecte final sinó un esdevenir de reacció per altres. Aquest canvi de concepció m'ha generat molts dubtes en relació a com trobar "La Formalització" que permeti determinar l'aixovar personal de cadascú i cert sentiment d'incapacitat d'abastar una qüestió tan personal de forma tan genèrica. Tot i la muntanya que se'm feia el tema, al final és amb l'experiència personal d'exercicis auto-practicats com ho trasllado als altres. De manera que no es tracta de fer una metodologia que resulti perfecta, sinó inputs que performin i que només amb la seva introducció ja s'exerceixi una intervenció.

Per tant el projecte no es constitueix únicament del producte final resultant sinó que és en la suma de processos que el formen i en les repercussions que causa. Almenys així ha estat en el meu entorn, en el qual s'ha generat xarxes de coneixement i vincle que doten de reconeixement a l'aixovar i donen a les persones noves vies de relacionar-se amb els objectes.²⁵

²⁴ Jaque, A. (2021). *Mies y la gata niebla: ensayos sobre arquitectura*. Puente Editores.

²⁵ Impacte del projecte (pàg. 32)

9 ANNEXOS

Documents externs que han contribuït a

IMATGE 78. Exercici casa. Concebre la construcció del projecte com una casa.

10 MANAMENTS DEL TFG PER NATALIA-LIN BLAY CASAS

1

Es farà una peça que representi uns conceptes i que la seva formalització estigui en coherència amb aquests

2

Es tindrà en consideració la materialitat dels objectes i el tractament donat, segons les voluntats comunicatives que es vulguin transmetre

3

Dins dels judicis de disseny, l'acció de transformació social tindrà un gran pes

4

Es valorarà el vincle que s' estableix entre el projecte i usuaris i com s'hi relacionen

5

Es qüestionaran comportaments contemporanis, no donant res per establert

6

Es farà una recerca de tècniques i experimentació, buscant el mitjà més adequat per al projecte

7

Els fracassos no seran fracassos sinó part del procés

8

L'aprofitament de recursos primarà en la realització del treball

9

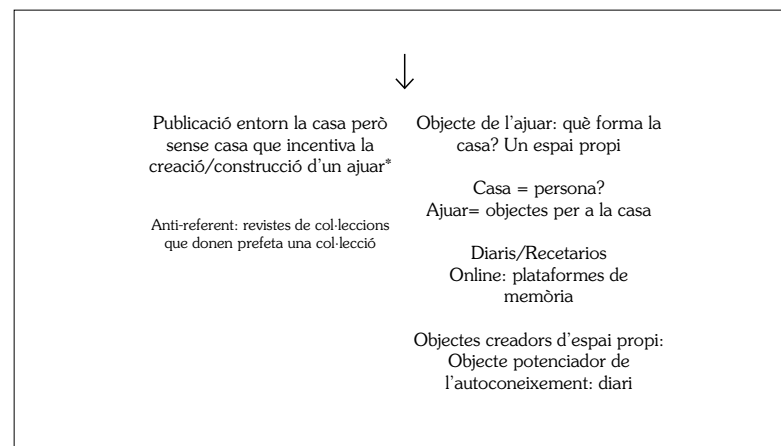
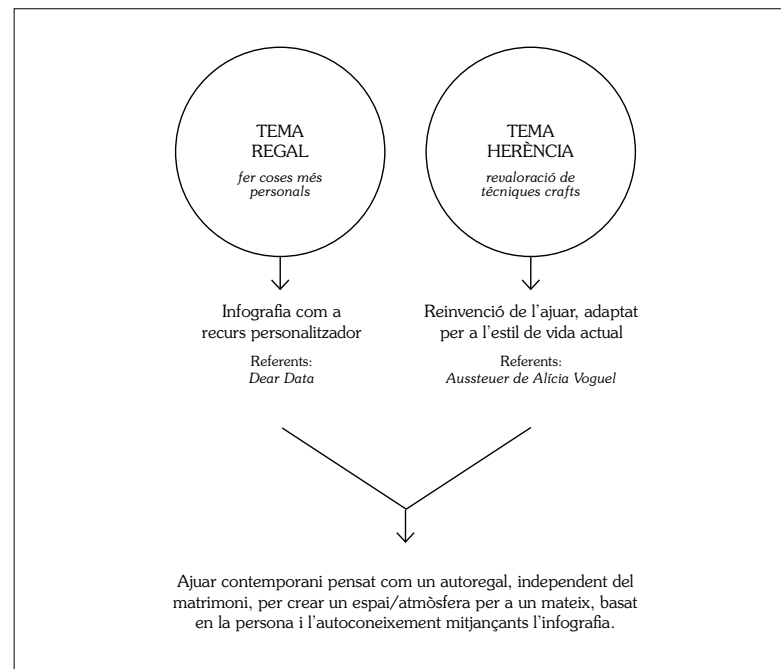
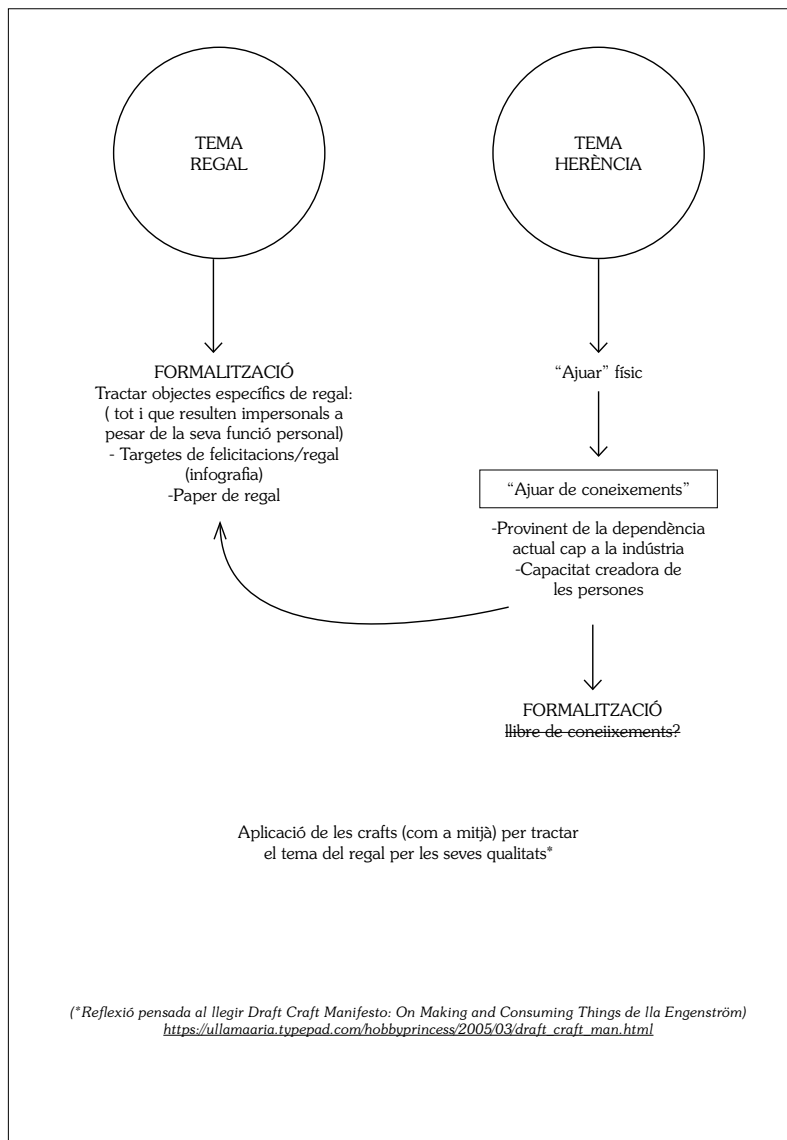
La producció del treball tindrà una voluntat ecològica i es buscarà una raó de ser per a la seva materialitat

10

L'àmbit del treball no es limitarà per categories i sempre estarà obert al coneixement

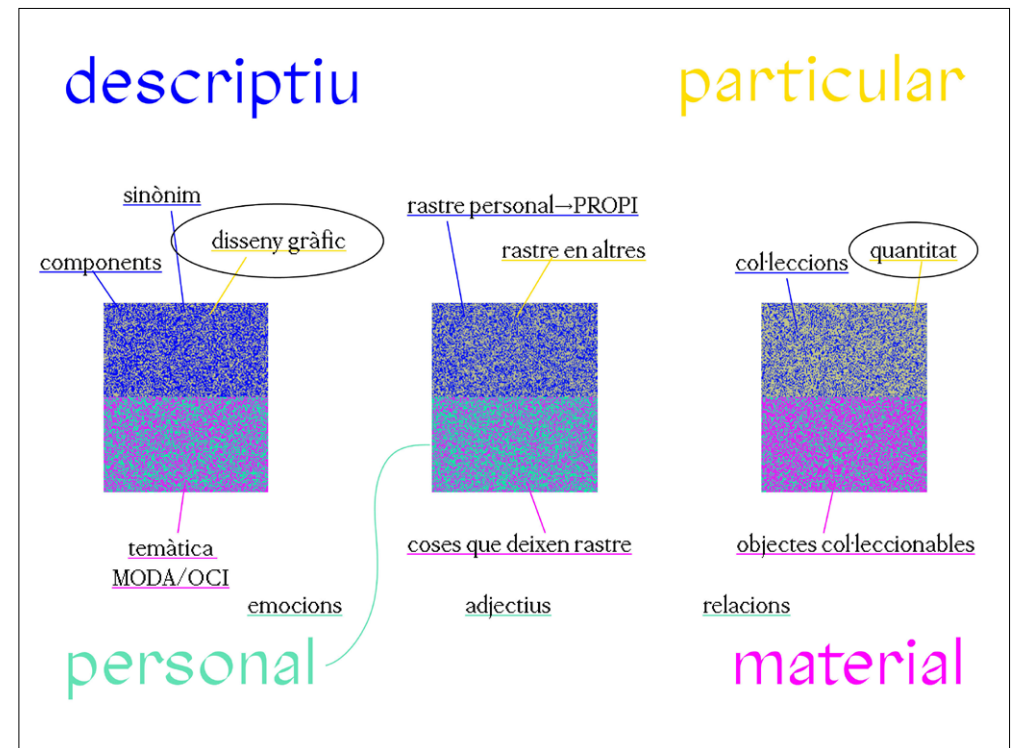
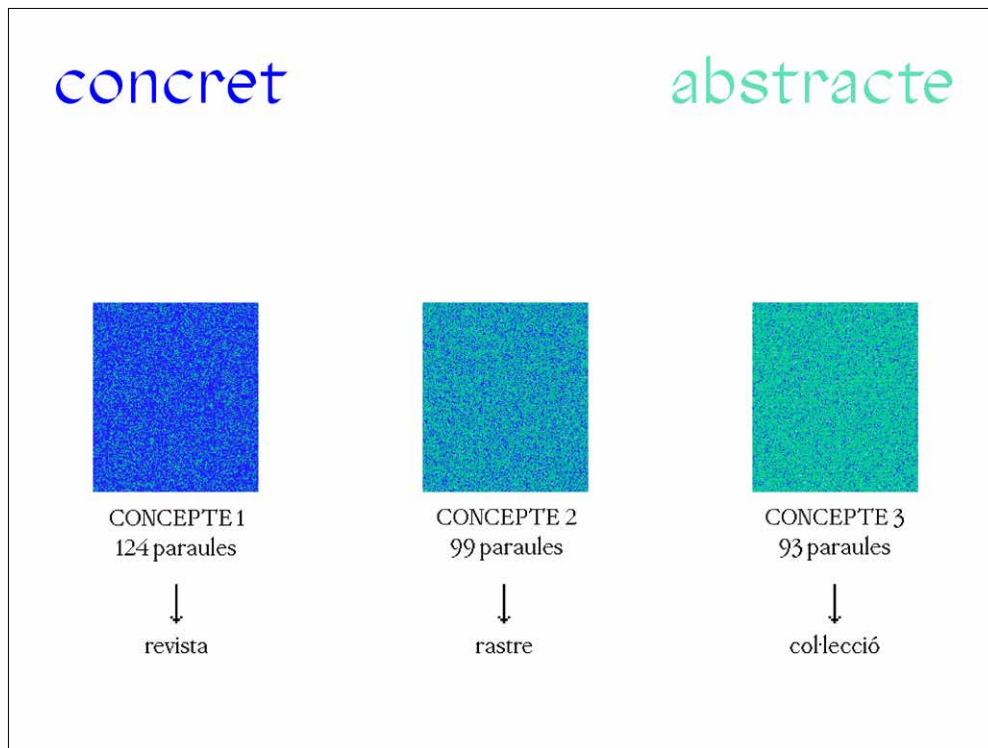
IMATGE 79. Exercici dels 10 manaments

IMATGE 80. Esquemes inicials de desenvolupament del tema

IMATGE 82. Conclusions *affect*

EXPLICACIÓ CONCLUSIONS *AFFECT*

Mitjançant aquest exercici, que consistia en la reacció als termes proposats, en em meu cas, les principals conclusions que vaig extreure es produeix en: les paraules més abstractes esdevenen més personals i s'aporta més significat personal, en la concepció dels objectes hi ha certes afeccions provinents del *background* personal com amb l'exemple de revista que apareixen múltiples connotacions específiques de disseny.

DIARI DE REGISTRE IMPRESSORA DOMÈSTICA

Dia1_ Connexió de la impressora post gaire bé un any sense funcionar

Afegit de cianotípia a les tintes M /Y -> Correcte funcionament i resultats

Dia 5_ Compra de cartutxos pirates buits per a poder omplir directament amb cianotípia

Dia 6_ Impressió a ratlles, sobretot Y

Ompliment del cartutx C pirata buit amb cianotípia -> Fallo o falta de cartutxos CMYK

(Possible a causa d'una taca de cianotípia als connectors per despreniment de tinta)

Post unes hores (possible secat) retorna el funcionament

Dia 7_ Imprimeix a ratlles

Neteja de capçals mecànicament (segons manual de hp)

Compra per wallpop de tintes originals a bon preu (arriben el dia 11)

No funcionen cartutxos C/Y

Dia 8_ Revisió per un conegut -> detecció que el error radica en els connectors bruts al fer

el canvi de tintes (els xips de les tintes es detecten independentment de la posició)

Neteja del capçals manualment (segons tutorial al Youtube basat en l'ús de panyes

humits calents i aigua a pressió) i sense haver de desmuntar-la sencera -> Error 0x19djsd

Dia 9_ No erros (possible secat)

Només funciona K a la "perfecció", la resta malament

Dia 11_ Arriben cartutxos nous hp originals de segona mà 2 de cada + un M fals

Canviat el M pel fake M -> mateixos problemes d'impressió tot i que estava nou

Neteja manual de capçals de CMY + connectors -> impressió correcta de M / K

Canvi de tinta M fake per cianotípia (subtilment) ->grans blocs de tinta directe no/foto si

Dia 20_ Imprimeix només cartux M (tinta fake nova + cianotípia)(suposadament hauria de ser negre però ho fa bé)

Dia 15_tot i les negatives inicials post dia 5,

finalment s'ha pogut establitzar minimament la impressora. Possiblement

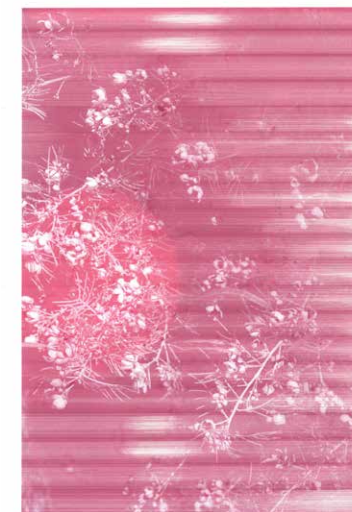
avanci cap aquesta direcció, considerant-ho com a opció. A més, he

aconseguit dues impressores domèstiques més però si per x raons falla,

ho substituiré per serigrafia com a últim recurs.

Dia 21_No funciona bé, dona error ens els cartutxos i ja porta així uns dies.

Dia 30_Desisteixo i intentaré fer-ho amb serigrafia

IMATGE 85. Imatges pròpies del procés d'impressió (arxiu digital + resultats)

10 BIBLIOGRAFIA

- Aloci, T. Zagami, P. (2017). *Market cafe magazine: a zine about data. (issue 5)*
- Antonelli, P. & Burckhardt, A. (2020). *Giorgia Lupi and Stefanie Posavec's Life Data Visualizations*. MoMA. <https://www.moma.org/magazine/articles/309>
- Bergson, H. (2016). *La evolución creadora*. Createspace Independent Publishing Platform.
- Bibiana, B. (2019). *Irma Boom: "Para mi un eBook no es un libro". La Vanguardia*. <https://www.lavanguardia.com/cultura/20191222/472371418231/irma-book-editora-grafica.html>
- Boym, S. (2008). *The Future of Nostalgia (English Edition)*. Basic Books.
- Busch, K. (2009). *Artistic Research and the Poetics of Knowledge. Art & Research - A journal of Ideas, Contexts and Methods, 2(2)*. <http://www.artandresearch.org.uk/v2n2/busch.html>
- Dadich, S., Neville, M. & O'Connor, D. (Producers executius). (2002-2008) *Abstract: The Art of Design [TV series]. Cas Holman: Diseño para jugar; Netflix*.
- De Paume, J. (12 juliol 2016). *Guan Xiao au Jeu de Paume*. [Video] <https://www.youtube.com/watch?v=bvcqrwAGJGQ>
- Delisle, R. (2016). *Amplifying Data Through Art. Hakai Magazine*. <https://www.hakaimagazine.com/article-short/amplifying-data-through-art/>
- Engenström, I. (2005). *Draft Craft Manifesto: On Making and Consuming Thing*. https://ullamaaria.typepad.com/howwbbbyprincess/2005/03/draft_craft_man.html
- Federici, S. (2013). *Revolucion en punto cero*. Traficantes De Sueños.
- Graeber, D. (2015). *La utopía de las normas*. Ariel.
- Harvard GSD. (2018, 5 noviembre). *Open House Lecture: Irma Boom [Video]. YouTube*. https://www.youtube.com/watch?v=Ej_BODFBEmY
- Jaque, A. (2021). *Mies y la gata niebla: ensayos sobre arquitectura*. Puente Editores.
- Jane (2020) *Stacey Chapman: From conception to creation*. TextileArtist. <https://www.textileartist.org/stacey-chapman-from-conception-to-creation/>
- Kidd, A., & Smitheram, J. (2014, 18 marzo). *Designing for affect through affective matter / Interstices: Journal of Architecture and Related Arts. Interstices, 15*. <https://ojs.aut.ac.nz/interstices/index.php/Interstices/article/view/479>
- Klint, A. H., Müller-Westermann, I., & Burgin, C. (2018). *Notes and Methods*. University of Chicago Press.
- Lane216, E. (21 octubre 2017). *Lee Mingwei: The Mending Project La Biennale di Venezia "Viva Arte Viva", 2017*. [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=iHM2UtM9LPg>
- Lane216, E. (28 diciembre 2017). *Lee Mingwei: When Beauty Visits La Biennale di Venezia "Viva Arte Viva", 2017*. [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=hydQcbZC5bA>
- Latour, B. (2007). *Nunca fuimos modernos: Ensayo de antropología simétrica*. Siglo XXI Editores, S.A. de C.V.
- Lewitt, S. (1975). *Wall Drawing 273 (detail) [Grafiti i ceres]*. <https://gkamps.medium.com/amateur-art-reviews-sol-lewitts-wall-drawing-273-61d1c600413>
- Lima, M. (2013). *Visual Complexity: Mapping Patterns of Information (History of Information and Data Visualization and Guide to Today's Innovative Applications)* (Reprint ed.). Princeton Architectural Press.
- López Carrión, M. (2010). *Ajuar doméstico. Tradición, cultura y artesanía*. <https://studylib.es/doc/4714117/ajuar-domestico--tradicion--cultura-y-artesan%C3%ADa>
- Louise Bourgeois: The Cells*. (2015, 25 febrero). Domus. https://www.domusweb.it/en/news/2015/02/25/louise_bourgeois_the_cells.html
- Louisiana Channel. (2016, 9 junio). *Irma Boom Interview: Passion for Books [Video]. YouTube*. <https://www.youtube.com/watch?v=1Rth2gvdhyE&t=1327s>
- Lupis, G. & Posavec, S. (2018). *Dear data*. Flow press.
- Mauss, M., Brumana, G. F., & (Argentina), B. J. (2011). *Ensayo sobre el don. For-*

ma y función del intercambio en las sociedades arcaicas. Katz Editores.

May, S. (2021). *Poder de lo cuqui, el.(alpha decay)*. Alpha Decay.

MoMA. (2017, 27 noviembre). *Llibre Ode à l'oubli [Captures de pantalla]*. The Museum of Modern Art. <https://www.youtube.com/watch?v=u-vYvqxHejY&t=358s>

Patterson, L. (2015). *Artist Laurie Flick takes data on her daily life and transforms it into art. The world.* <https://www.pri.org/stories/2015-07-08/artist-laurie-flick-takes-data-her-daily-life-andtransforms-it-art>

Parikka, J. (2015). *A Geology of Media (Electronic Mediations Book 46) (English Edition)*. Univ Of Minnesota Press.

Parker, R. (2010). *The Subversive Stitch: Embroidery and the Making of the Feminine*. I.B.Tauris.

Pelta, R. (2012, gener). *Diseño y activismo. Un poco de historia. Monográfica: Revista temática de diseño, vol.(02)*. <http://www.monografica.org/02/Art%C3%A-Dculo/2909>

¿Por qué está de moda la teoría del actor-red? (2015). Gabinete comunicación y educación. <http://www.gabinetecomunicacionyeducacion.com/es/blog/jo-se-manuel-perez-tornero/por-que-esta-de-moda-la-teoria-del-actor-red>

Primo, C. (2019, 1 marzo). *¿Y si el arte abstracto lo inventaron dos mujeres espiritistas?* EL PAÍS. https://elpais.com/elpais/2019/02/21/icon_design/1550773512_890158.html

Rosenberg, D., & Grafton, A. (2013). *Cartographies of Time*. Amsterdam University Press.

Sol LeWitt. Dibujos 1958-1992. (s. f.). Fundació Antoni Tàpies. <https://fundacionatapies.org/es/exposicio/sol-lewitt-dibujos-1958-1992/>

Stengers, I. (2018). *En tiempos de catástrofes: Cómo resistir a la barbarie que viene (Spanish Edition)*. NED ediciones.

The Subversive Stitch: Embroidery and the Making of the Feminine. (2010). I.B. Tauris & Co Ltd.

The Museum of Modern Art. (2017, 29 noviembre). *Louise Bourgeois / HOW TO SEE the artist with MoMA Chief Curator Emerita Deborah Wye [Video]*. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=u-vYvqxHejY&t=358s>

X, E. (2021, 29 enero). *The Dinner Party - Arte. Cultura Colectiva*. <https://cultura-colectiva.com/arte/the-dinner-party>

Yishuang, G. (2015, julio). *La escritura de mujeres Nüshu – una invención política en la antigua china*. <http://diposit.ub.edu/dspace/bitstream/2445/66619/1/Gao%20Yishuang.pdf>

Zygmunt, B., & Mosconi, L. (2019). *La cultura en el mundo de la modernidad líquida (1.a ed.)*. Fondo de Cultura Económica.

AGRAÏMENTS

A la Jo per tot l'empeny, dedicació, consells i sobretot suport moral.

A la meva família per fer-me ser qui sóc i transmetre'm tant.

Al Dani per estar allí en tot moment.

A totes les persones que m'han ajudat i han fet possible el projecte.